

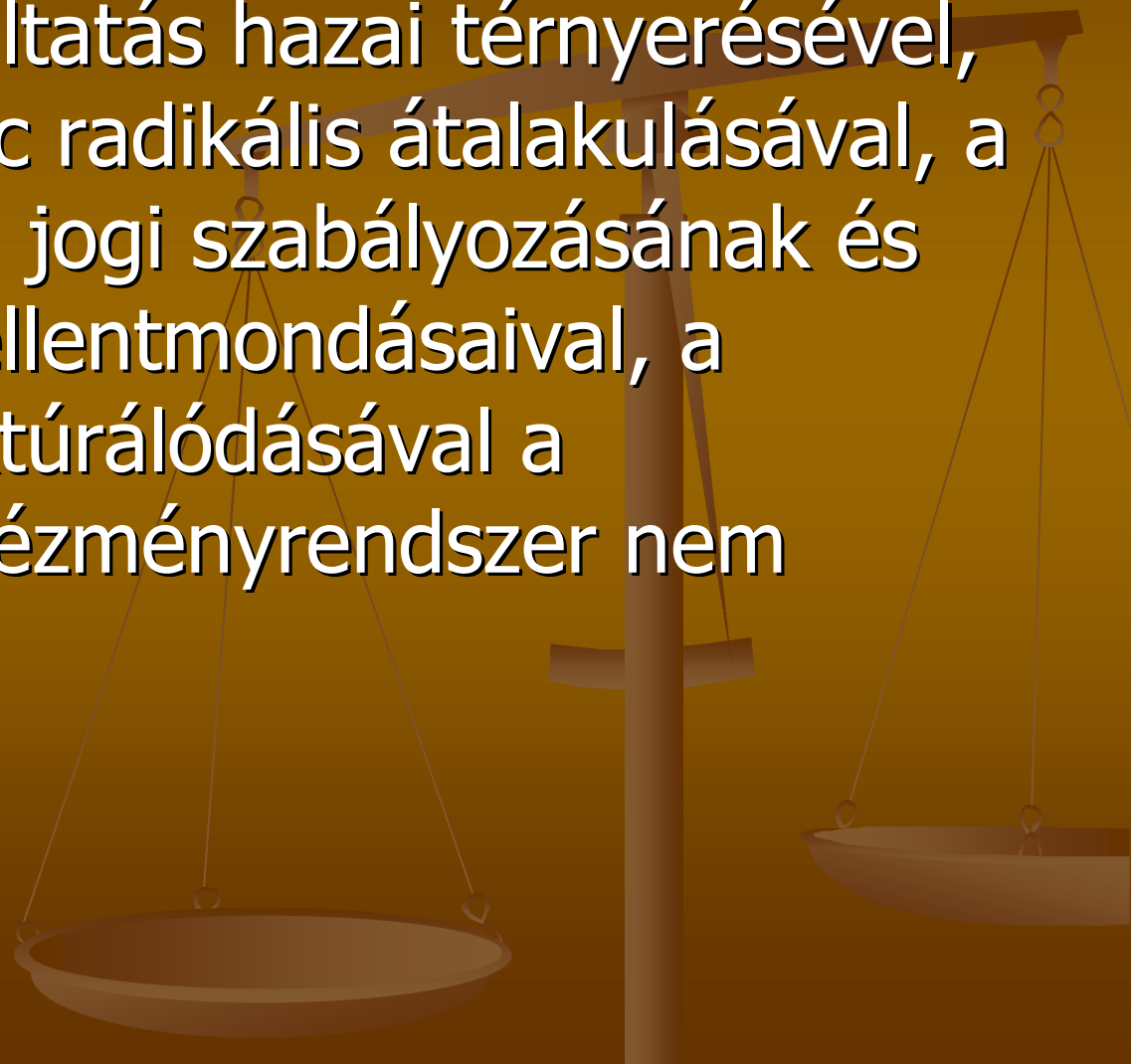

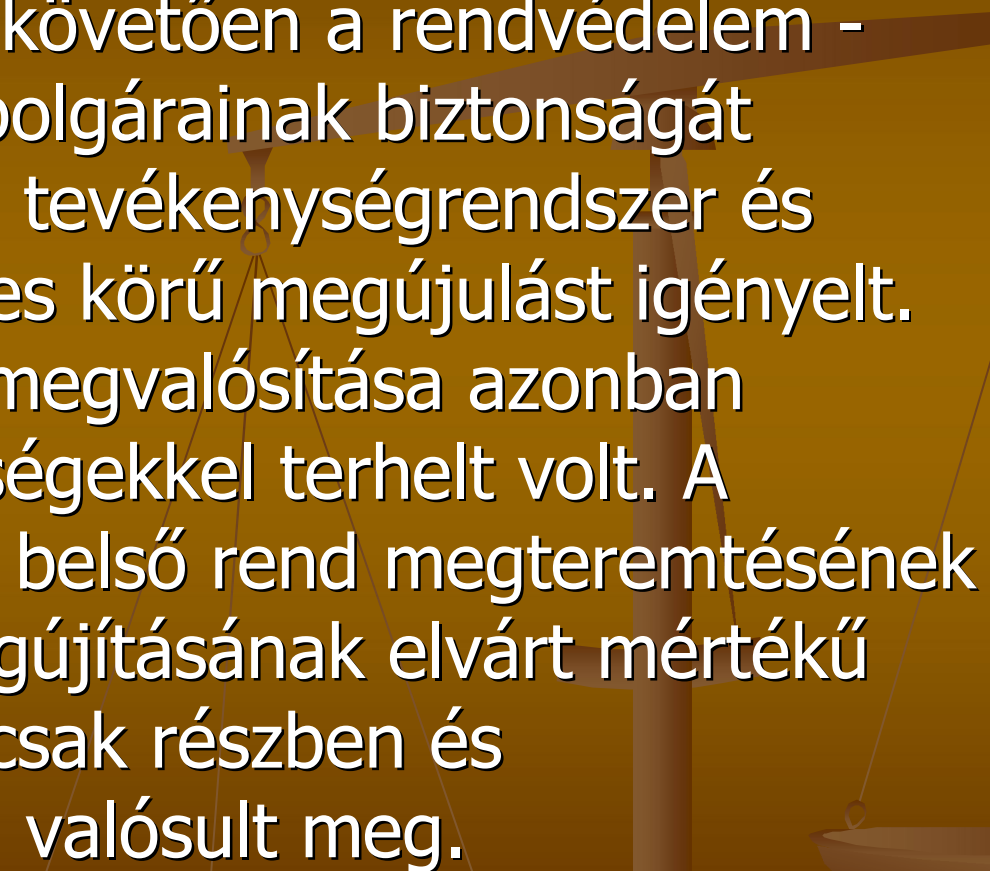
Energiabiztonság és rendészet

2009. május 11.

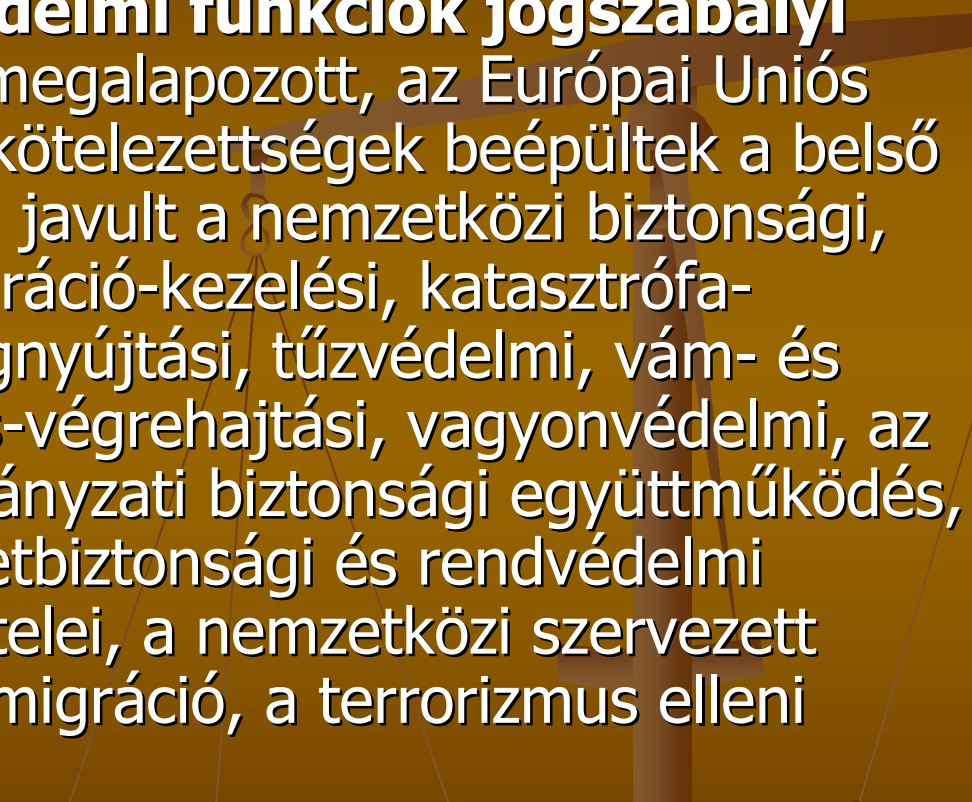
dr. Janza Frigyes ny. r. vör. ggy.
címzetes egyetemi és főiskolai docens

A biztonságszolgáltatás hazai térnyerésével, a biztonsági piac radikális átalakulásával, a privát biztonság jogi szabályozásának és gyakorlatának ellentmondásaival, a források átstrukturálódásával a rendvédelmi intézményrendszer nem tartott lépést.

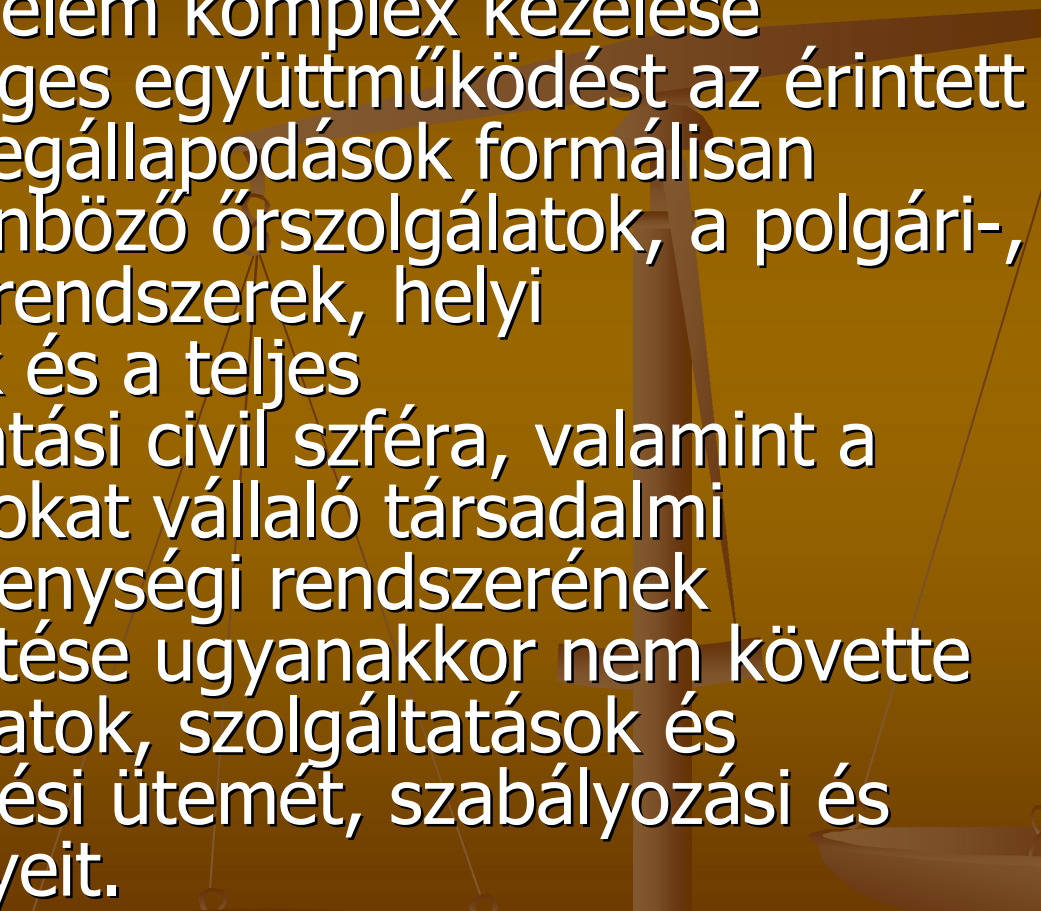

A rendszerváltozást követően a rendvédelem - mint az állam és polgárainak biztonságát garantáló politika, tevékenységrendszer és szolgáltatás – teljes körű megújulást igényelt. Ennek gyakorlati megvalósítása azonban részleges, feszültségekkel terhelt volt. A közbiztonság és a belső rend megteremtésének és folyamatos megújításának elvárt mértékű társadalmasítása csak részben és ellentmondásosan valósult meg.

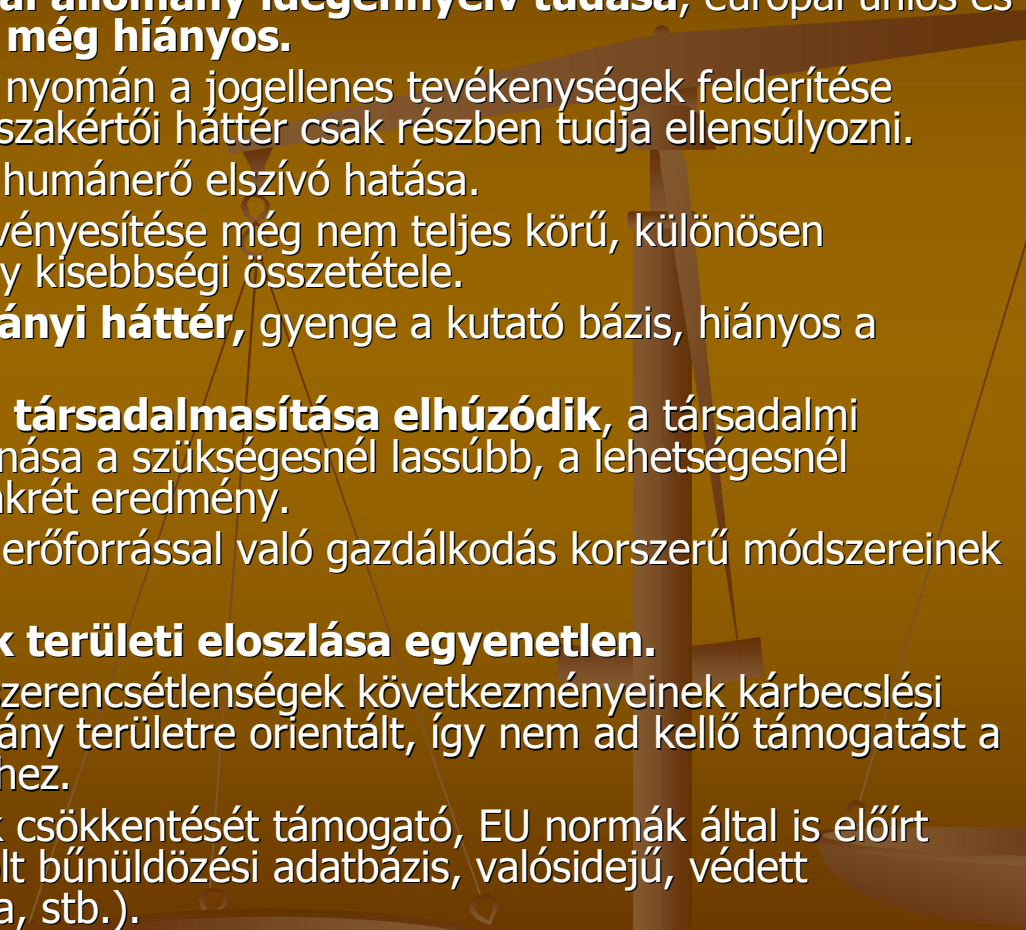
A rendészeti/rendvédelmi funkciók jogszabályi háttere formálisan megalapozott, az Európai Unió tagságunkból eredő kötelezettségek beépültek a belső jogba. Érzékelhetően javult a nemzetközi biztonsági, bűnügyi, illegális migráció-kezelési, katasztrófa-megelőzési,- segítségnyújtási, tűzvédelmi, vám- és pénzügyőri, büntetés-végrehajtási, vagyonvédelmi, az igazságügyi, önkormányzati biztonsági együttműködés, jobbá váltak a nemzetbiztonsági és rendvédelmi együttműködés feltételei, a nemzetközi szervezett bűnözés, az illegális migráció, a terrorizmus elleni fellépés esélyei.

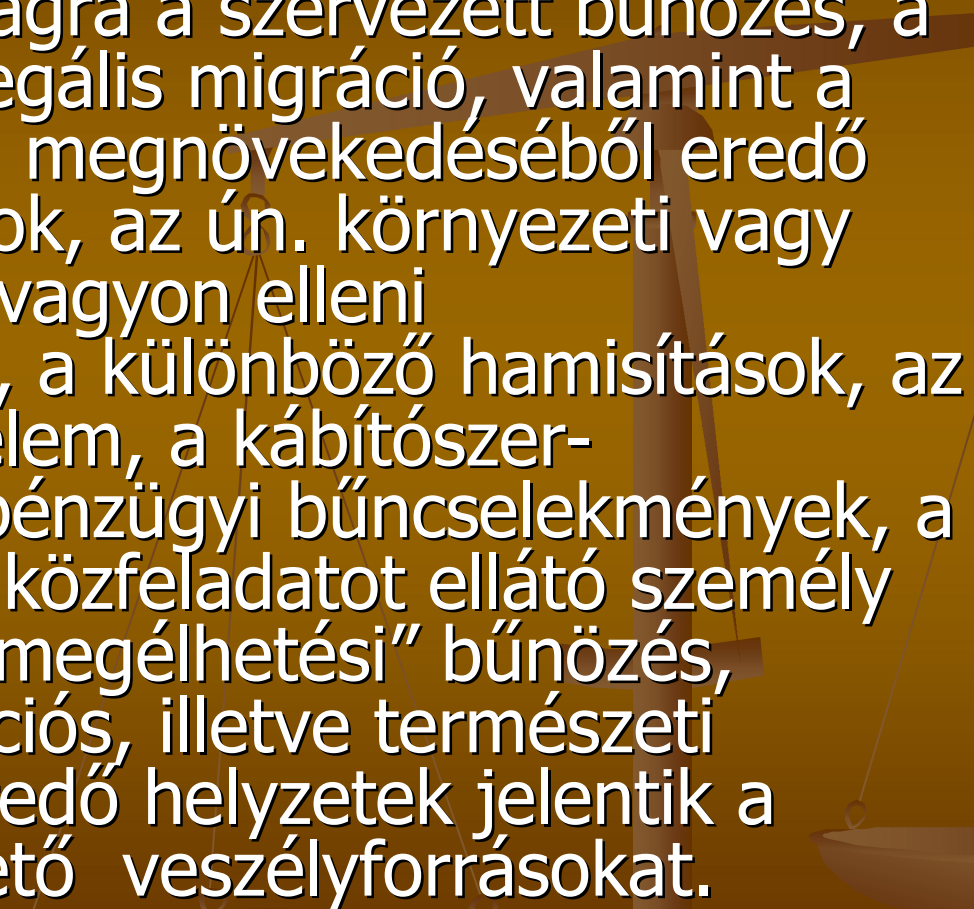

Az integrált rendvédelem komplex kezelése érdekében szükséges együttműködést az érintett szervek közötti megállapodások formálisan biztosítják. A különböző őrszolgálatok, a polgári-, magánbiztonsági rendszerek, helyi kezdeményezések és a teljes biztonságszolgáltatási civil szféra, valamint a biztonsági feladatokat vállaló társadalmi szervezetek tevékenységi rendszerének rendvédelmi illesztése ugyanakkor nem követte az érintett szolgálatok, szolgáltatások és képességek fejlődési ütemét, szabályozási és koordinációs igényeit.

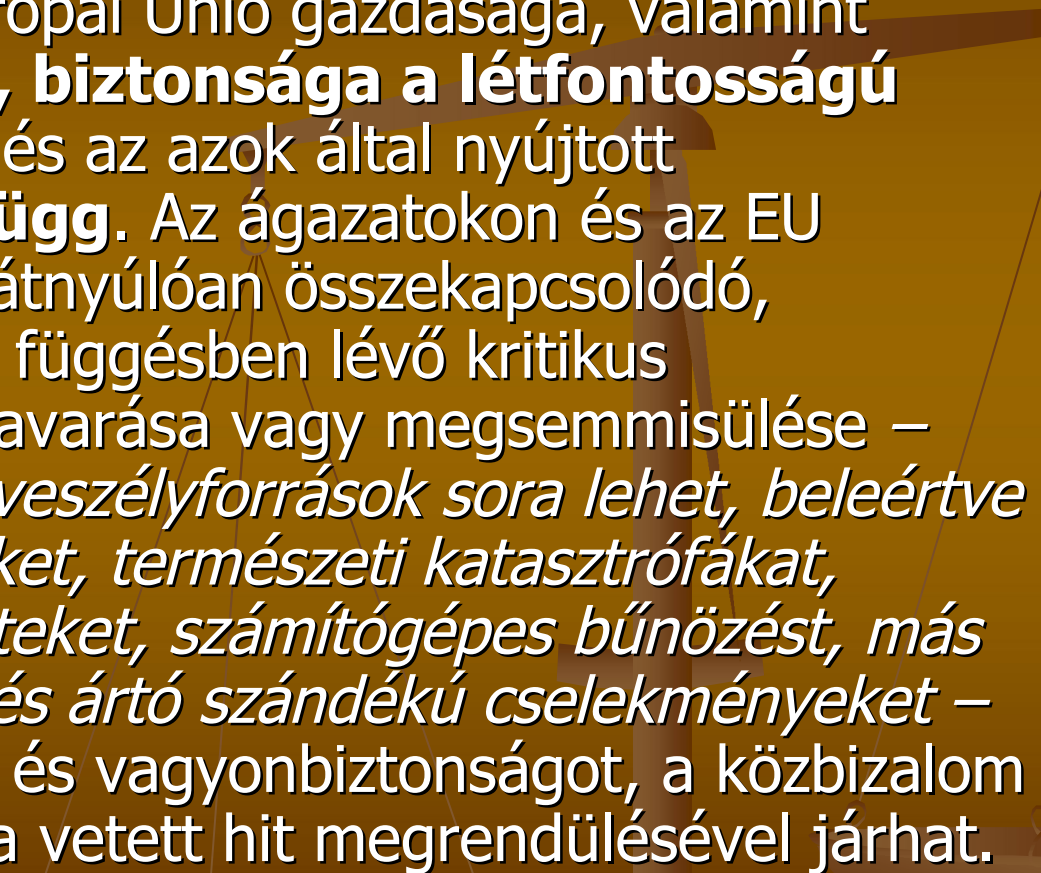
■ Gyengeségek

- A rendvédelmi szervek működését szabályzó egyes jogszabályok harmonizációjára, kiegészítésére, illetve **az egyes területeken ma még hiányzó jogi szabályozás megalkotására van szükség.**
- A szervezetek jogszabályokban rögzített **feladatai folyamatosan bővülnek**, melyet **nem követ a források növekedése.**
- Az átfedő, párhuzamos tevékenységek megszüntetését, a feladatkörök integrációjának folyamatát érdekellentétek és szemléleti különbségek akadályozzák.
- **A rendvédelmi szervek struktúrája**, a vezetési-irányítási jogosultságok ma **túlzottan centralizáltak**, ami gátolja a kihívásokra való rugalmas reagálást.
- Nem egyértelműen definiáltak a diszkrecionális jogkörök.
- **A feladatkörök és a felelősségek rendre átfedik egymást**, a rendszerben diszfunkciók, kodifikációs és működési zavarok vannak.
- **A rendelkezésre álló források szétaprózottak**, a felhasználásra vonatkozó hatáskörök széttagoltak, az összehangolt, komplex fejlesztési, megelőzési rendszerek létrehozása nehézkes.
- **A gyakori szervezet-átalakítások** és az egzisztenciális problémák **növelik az állomány elbizonytalanodását**, a tapasztalt munkaerő gyorsuló ütemben fogy.

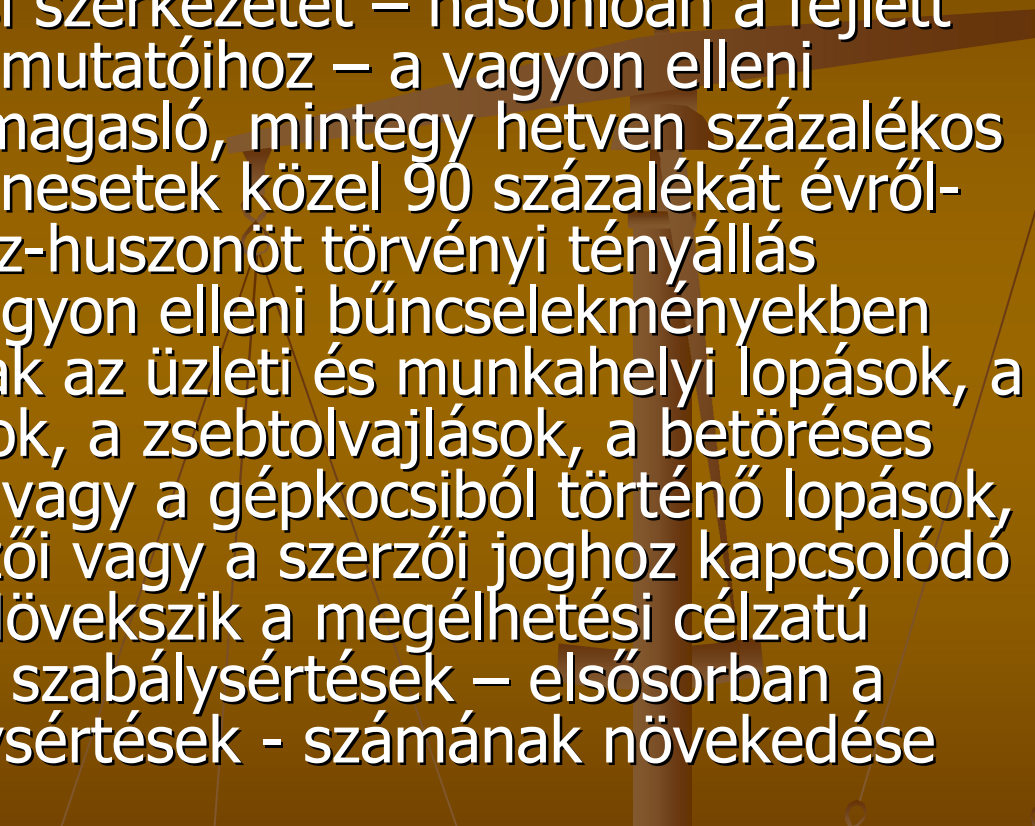
-
- Az egyébként felkészült **szakmai állomány idegennyelv tudása**, európai uniós és schengeni ismerete, gyakorlata **még hiányos**.
 - A fiatalodó állomány-összetétel nyomán a jogellenes tevékenységek felderítése nehezebbé vált, ezt a meglévő szakértői háttér csak részben tudja ellensúlyozni.
 - Tartós a biztonságvédelmi piac humánerő elszívó hatása.
 - Az esélyegyenlőség elveinek érvényesítése még nem teljes körű, különösen kedvezőtlen a személyi állomány kisebbségi összetétele.
 - **Fejletlen a rendészettudományi háttér**, gyenge a kutató bázis, hiányos a szakirodalom.
 - **A rendvédelmi tevékenység társadalmasítása elhúzódik**, a társadalmi szervezetek és a lakosság bevonása a szükségesnél lassúbb, a lehetségesnél kevesebb az érzékelhető és konkrét eredmény.
 - Nem kellően elterjedt a humán erőforrással való gazdálkodás korszerű módszereinek alkalmazása.
 - **A modern műszaki eszközök területi eloszlása egyenetlen**.
 - A természeti csapások, súlyos szerencsétlenségek következményeinek kárbecslési rendszere fejletlen, csupán néhány területre orientált, így nem ad kellő támogatást a megelőzési feladatok tervezéséhez.
 - A biztonsági kockázati tényezők csökkentését támogató, EU normák által is előírt rendszerek hiányosak (széttagolt bűnüldözési adatbázis, valósídejű, védett kommunikációs eszközök hiánya, stb.).

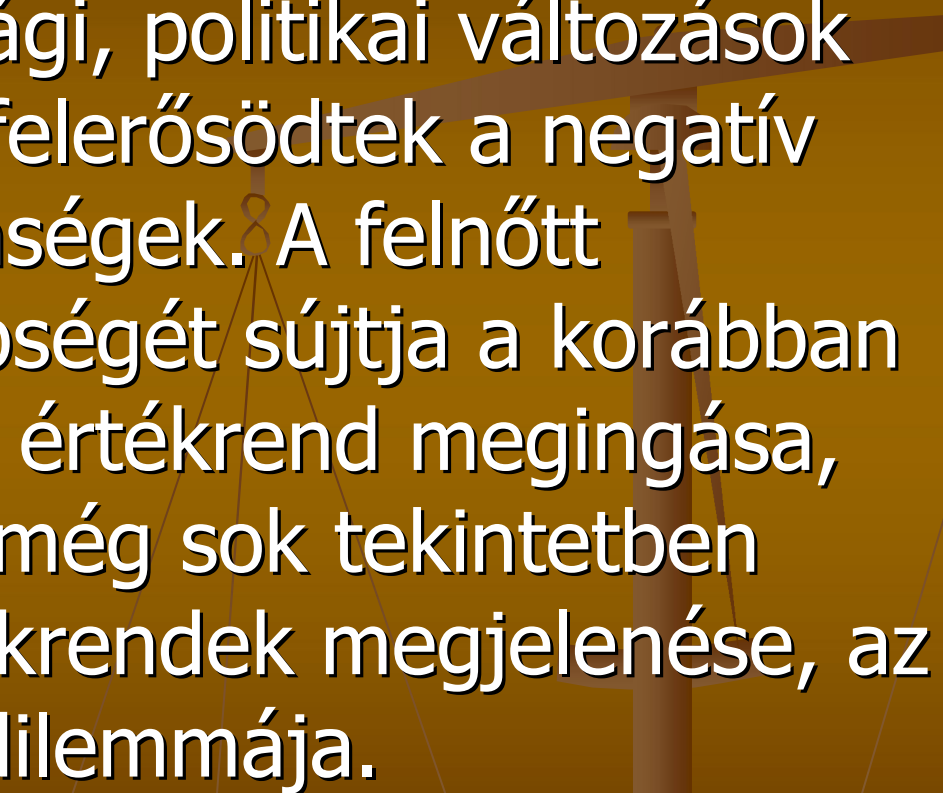
A Magyar Köztársaságra a szervezett bűnözés, a terrorizmus, az illegális migráció, valamint a mozgásszabadság megnövekedéséből eredő biztonsági kihívások, az ún. környezeti vagy „öko-bűnözés”, a vagyon elleni bűncselekmények, a különböző hamisítások, az illegális kereskedelem, a kábítószerkereskedelem, a pénzügyi bűncselekmények, a hivatalos és/vagy közfeladatot ellátó személy elleni erőszak, a „megélhetési” bűnözés, valamint a civilizációs, illetve természeti katasztrófákból eredő helyzetek jelentik a leginkább fenyegető veszélyforrásokat.

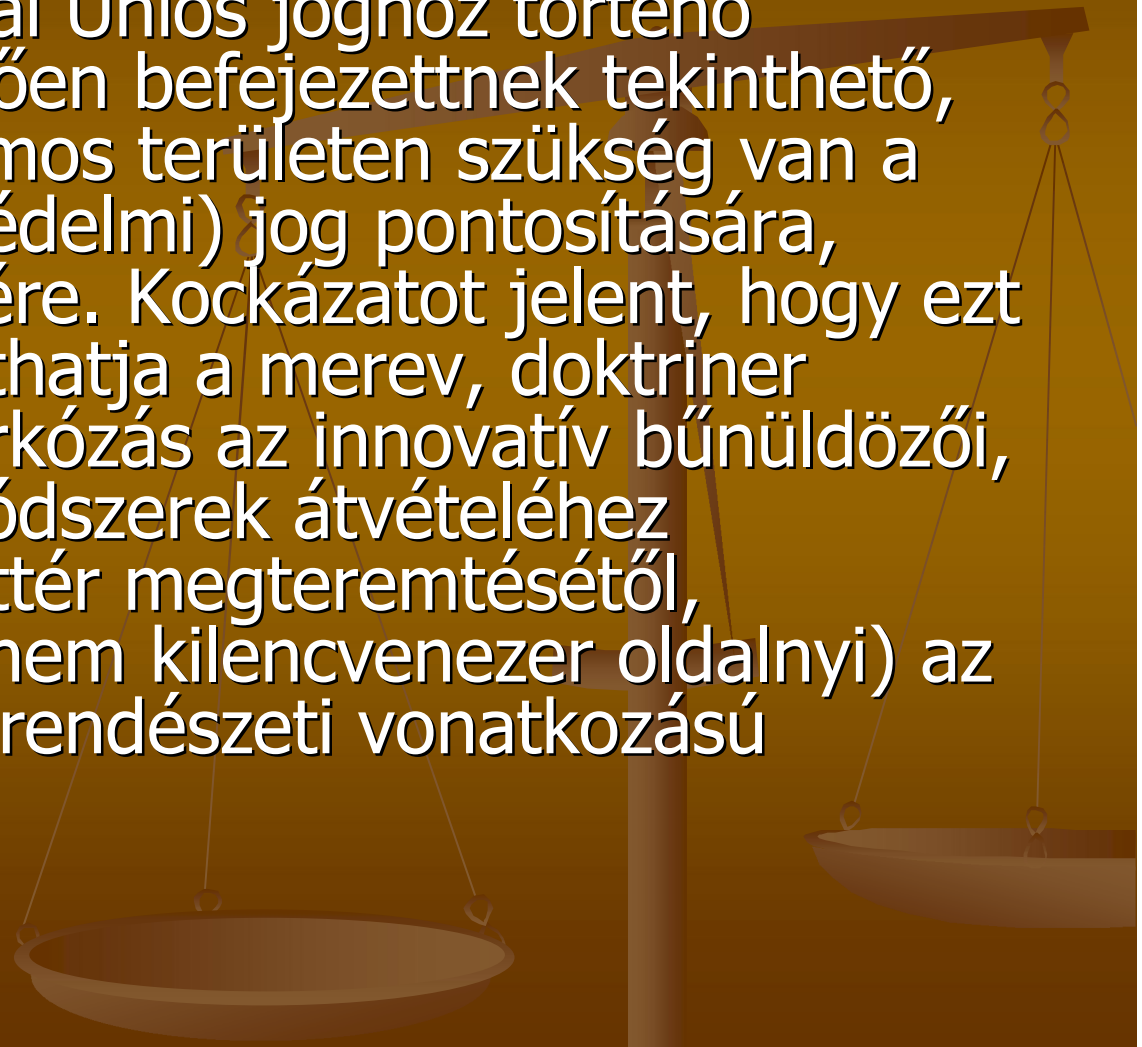
Magyarország és az Európai Unió gazdasága, valamint **polgárainak jóléte, biztonsága a létfontosságú infrastruktúráktól** és az azok által nyújtott szolgáltatásoktól **is függ**. Az ágazatokon és az EU tagállamok határain átnyúlóan összekapcsolódó, egymással kölcsönös függésben lévő kritikus infrastruktúrák megzavarása vagy megsemmisülése – *melynek kiváltó oka veszélyforrások sora lehet, beleértve a terrorcselekményeket, természeti katasztrófákat, hanyagságot, baleseteket, számítógépes bűnözést, más bűncselekményeket és ártó szándékú cselekményeket* – veszélyezteti az élet- és vagyonbiztonságot, a közbizalom és az államhatalomba vetett hit megrendülésével járhat.

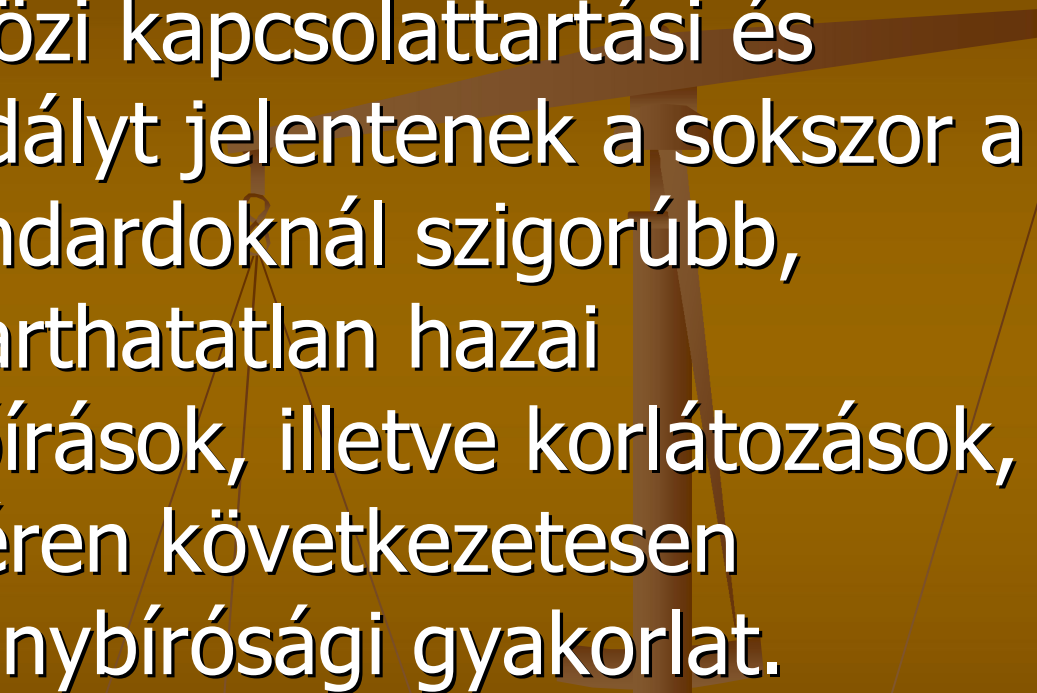

Napjaink hazai bűnözési szerkezetét – hasonlóan a fejlett államok kriminalitási mutatóihoz – a vagyon elleni bűncselekmények kimagasló, mintegy hetven százalékos aránya jellemzi. A bűnesetek közel 90 százalékát évről-évre, ugyanazon húsz-huszonöt törvényi tényállás kimerítése adja. A vagyon elleni bűncselekményekben meghatározóvá válnak az üzleti és munkahelyi lopások, a mezei és erdei lopások, a zsebtolvajlások, a betöréses lopások, a gépkocsi- vagy a gépkocsiból történő lopások, a rongálások, a szerzői vagy a szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértései. Növekszik a megélhetési célzatú deliktumok száma. A szabálysértések – elsősorban a vagyon elleni szabálysértések - számának növekedése várható.

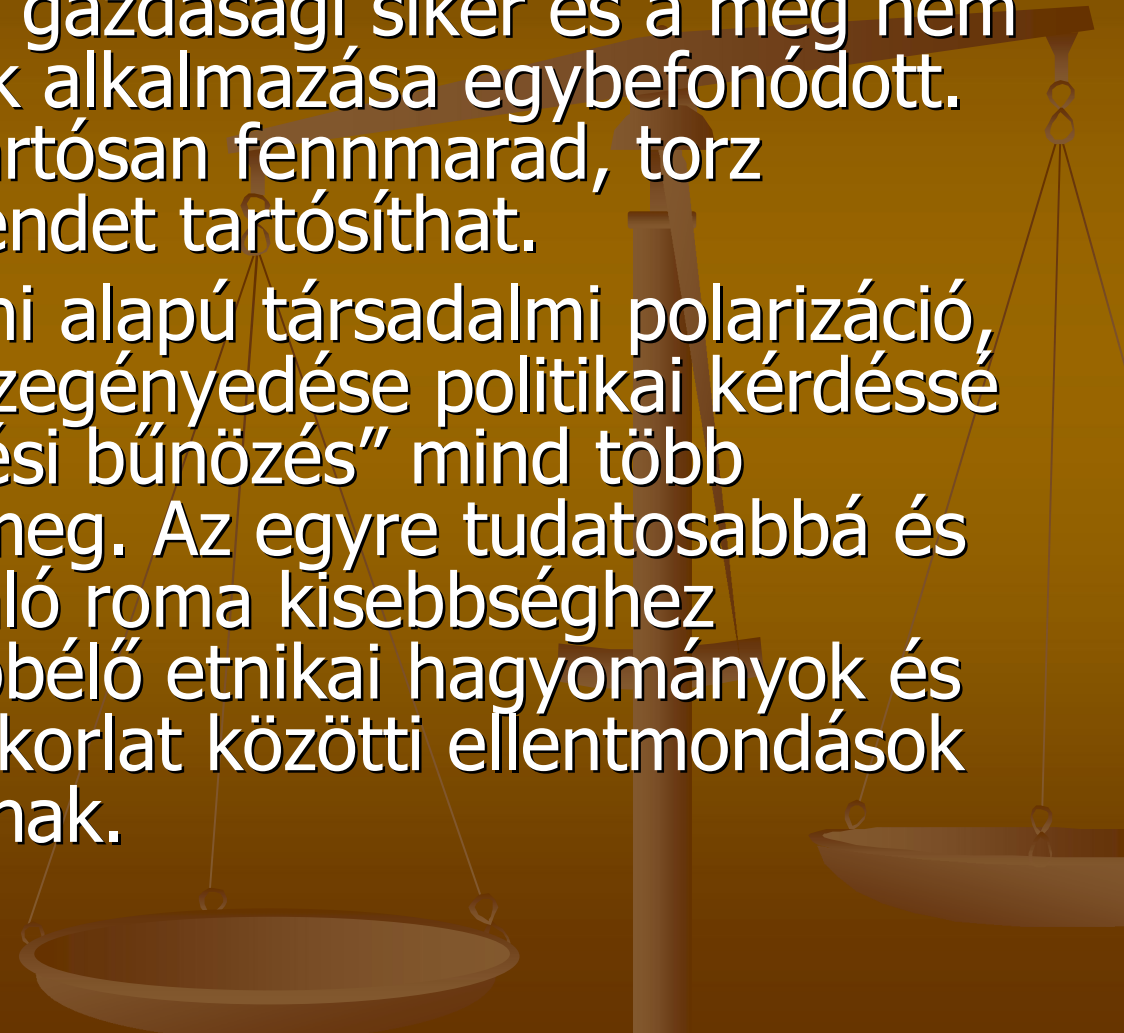
-
- A gyors gazdasági, politikai változások következtében felerősödtek a negatív társadalmi jelenségek. A felnőtt generációk többségét sújtja a korábban ható társadalmi értékrend megingása, felbomlása, új, még sok tekintetben kiérleletlen értékrendek megjelenése, az értékválasztás dilemmája.

- A belső jog Európai Unió joghoz történő közelítése alapvetően befejezettnek tekinthető, azonban még számos területen szükség van a rendészeti (rendvédelmi) jog pontosítására, korszerűbbé tételére. Kockázatot jelent, hogy ezt a folyamatot lassíthatja a merev, doktriner szemlélet, az elzárkózás az innovatív bűnüldözői, bűnmegelőzési módszerek átvételéhez szükséges jogi háttér megteremtésétől, tartózkodás (csaknem kilencvenezer oldalnyi) az európai uniós jog rendészeti vonatkozású adaptációjától.

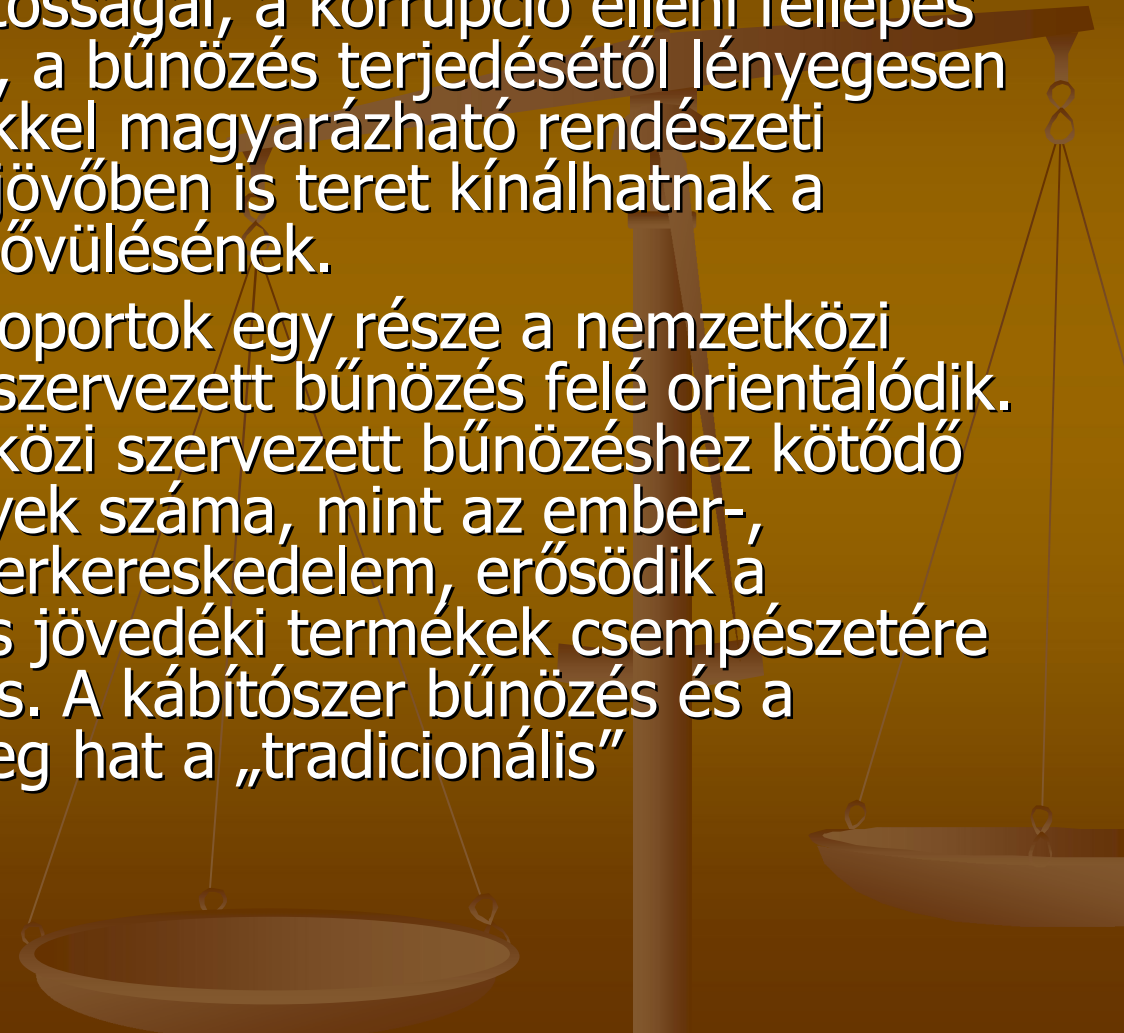

Jelentős nemzetközi kapcsolattartási és
bűnüldözői akadályt jelentenek a sokszor a
nemzetközi standardoknál szigorúbb,
esetenként betarthatatlan hazai
adatvédelmi előírások, illetve korlátozások,
valamint az e téren következetesen
szigorú alkotmánybírószági gyakorlat.

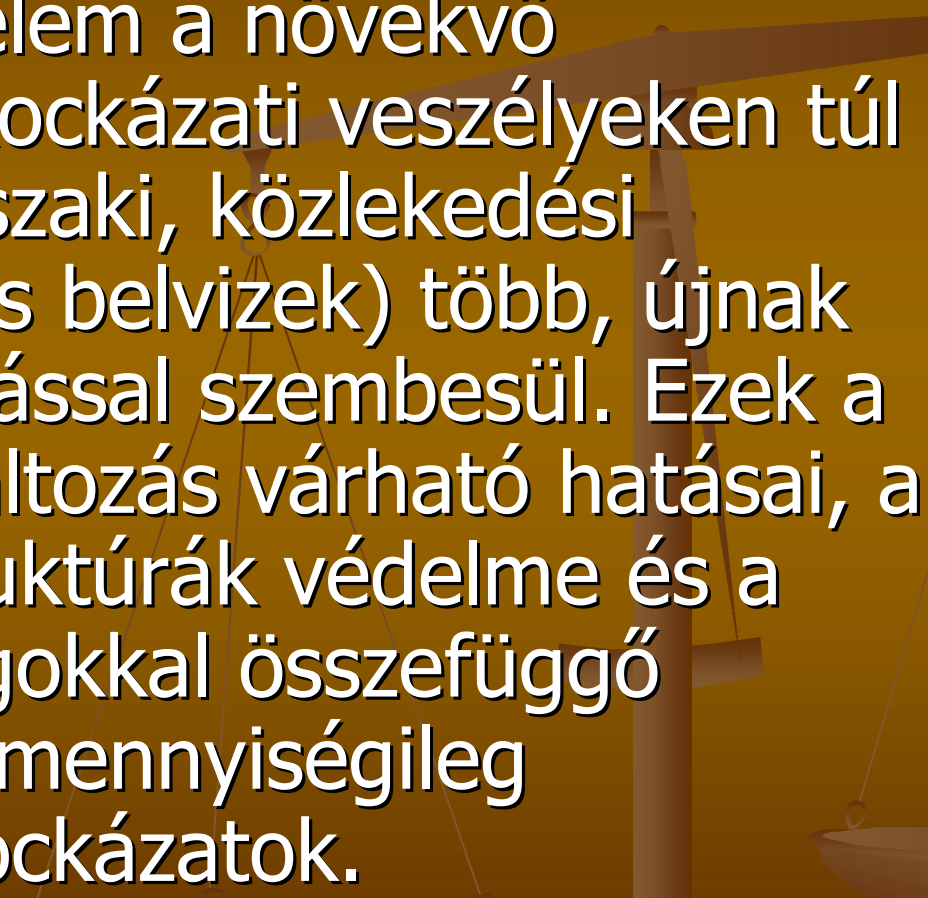
A köztudatban ma a gazdasági siker és a meg nem engedett eszközök alkalmazása egybefonódott. E megítélés, ha tartósan fennmarad, torz társadalmi értékrendet tartósíthat.

Felgyorsult a vagyoni alapú társadalmi polarizáció, egyes rétegek elszegényedése politikai kérdéssé vált, a „megélhetési bűnözés” mind több területen jelenik meg. Az egyre tudatosabbá és szervezettebbé váló roma kisebbséghez kapcsolódó, továbbélő etnikai hagyományok és az európai joggyakorlat közötti ellentmondások csak lassan oldódnak.

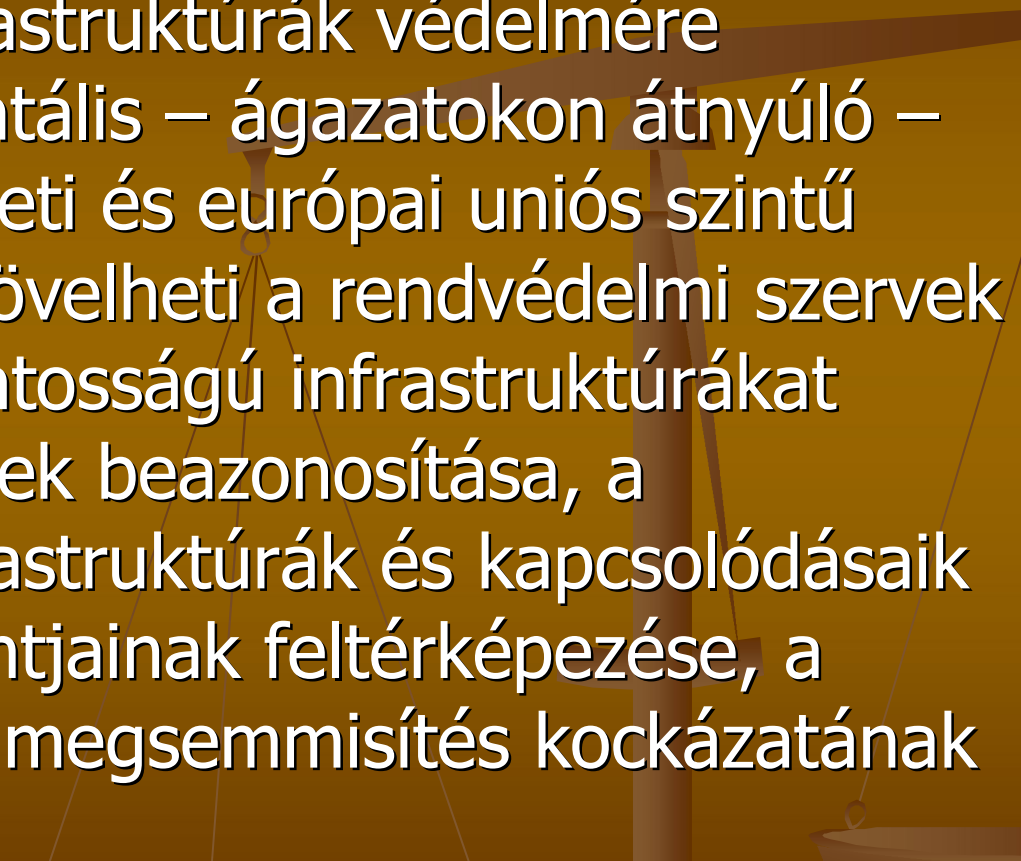

A privatizáció honi sajátosságai, a korrupció elleni fellépés ellentmondásosságai, a bűnözés terjedésétől lényegesen elmaradó fejlesztésekkel magyarázható rendészeti működési zavarok a jövőben is teret kínálhatnak a szervezett bűnözés bővülésének.

A hazai bűnelkövetői csoportok egy része a nemzetközi keretekben működő szervezett bűnözés felé orientálódik. Tovább nő a nemzetközi szervezett bűnözéshez kötődő olyan bűncselekmények száma, mint az ember-, kábítószer-, és fegyverkereskedelem, erősödik a veszélyes anyagok és jövedéki termékek csempészetére irányuló bűnelkövetés. A kábítószer bűnözés és a prostitúció ösztönzőleg hat a „tradicionális” bűncselekményekre.

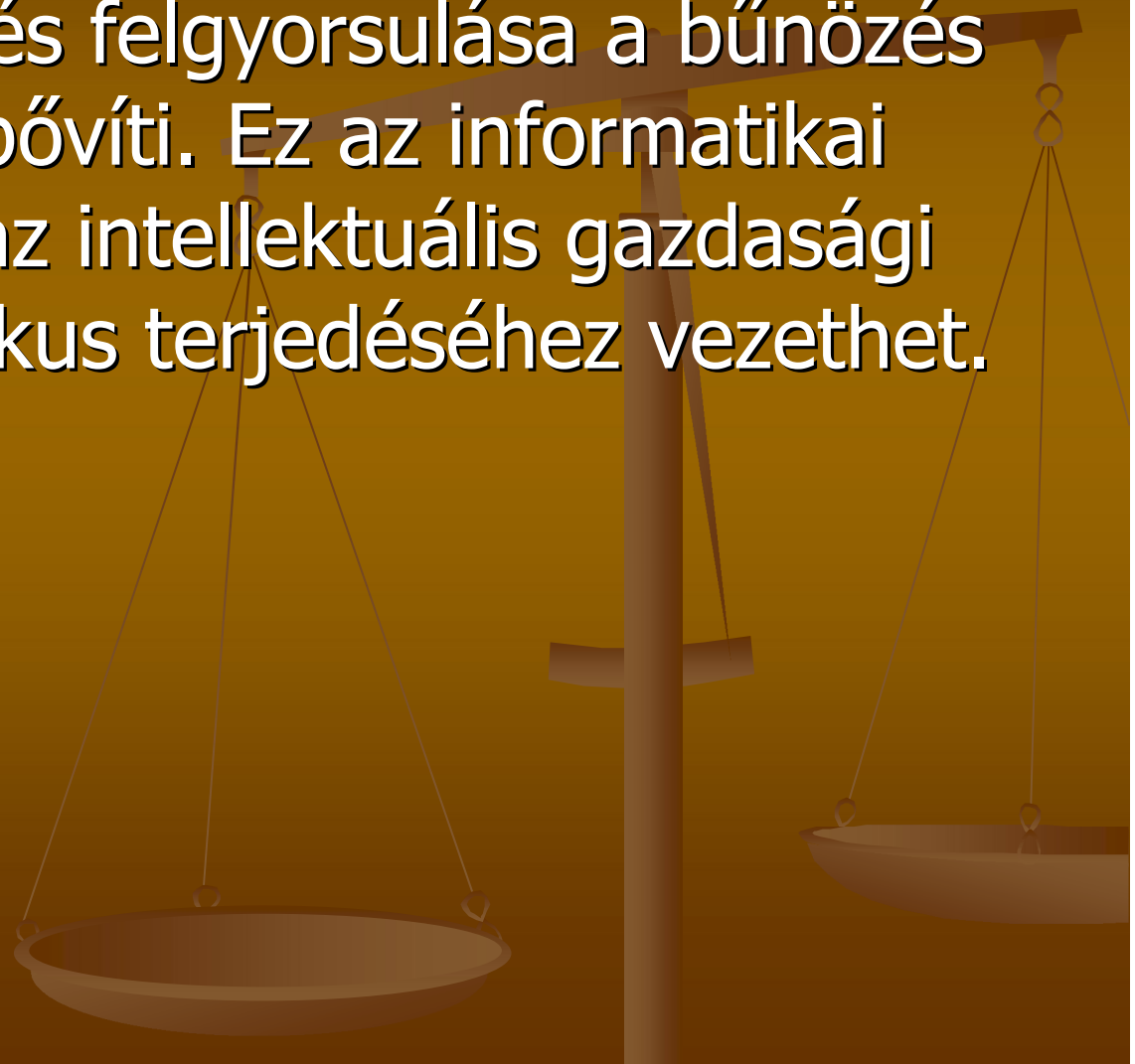

A katasztrófavédelem a növekvő hagyományos kockázati veszélyeken túl (tűzesetek, műszaki, közlekedési balesetek, ár- és belvizek) több, újnak tekinthető kihívással szembesül. Ezek a globális klímaváltozás várható hatásai, a kritikus infrastruktúrák védelme és a veszélyes anyagokkal összefüggő minőségileg és mennyiségileg megváltozott kockázatok.

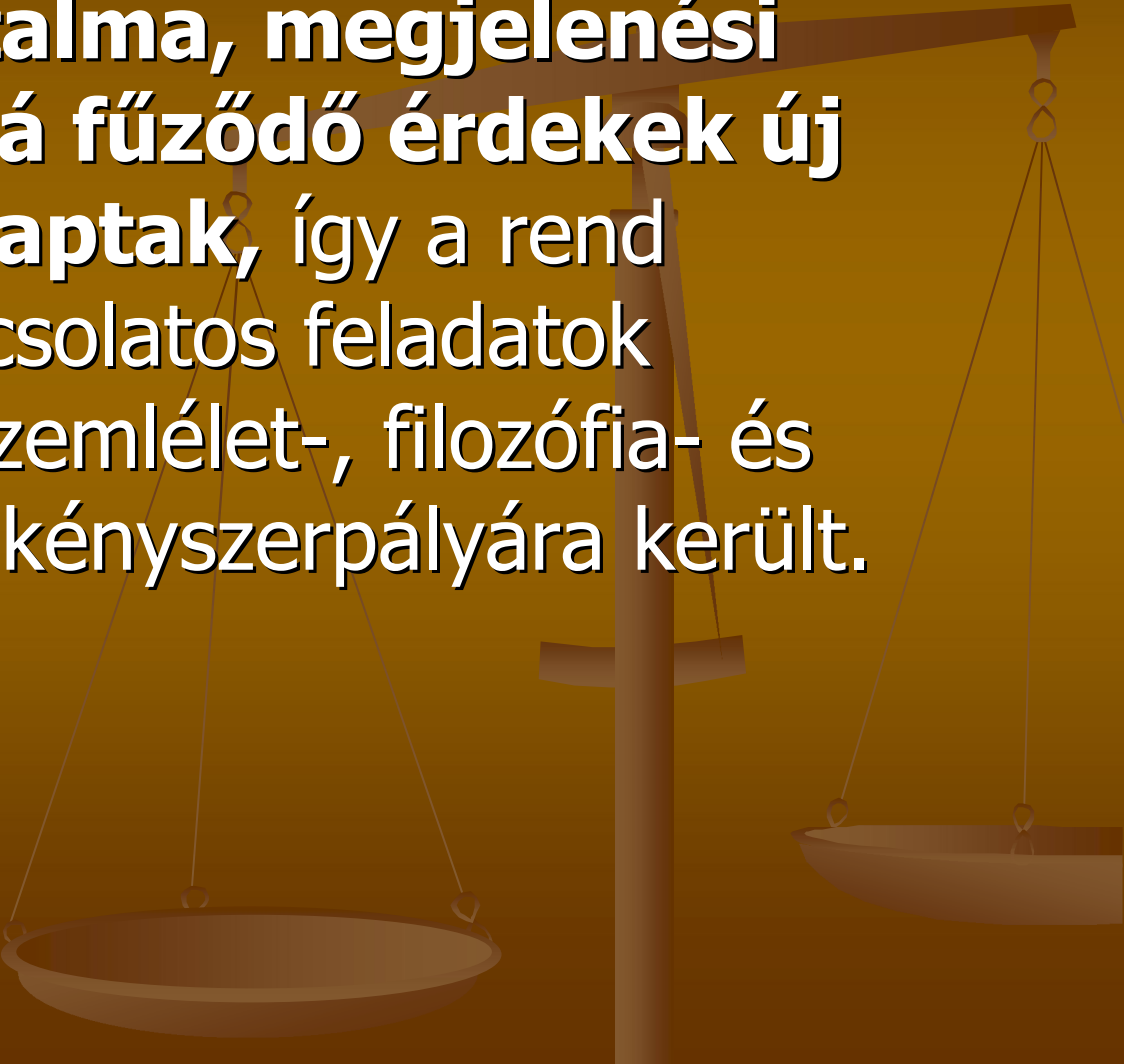

A létfontosságú infrastruktúrák védelmére vonatkozó horizontális – ágazatokon átnyúló – szabályozás nemzeti és európai uniós szintű bevezetése megnövelheti a rendvédelmi szervek feladatait, a létfontosságú infrastruktúrákat fenyegető veszélyek beazonosítása, a létfontosságú infrastruktúrák és kapcsolódásaik sebezhetőségi pontjainak feltérképezése, a megzavarás vagy megsemmisítés kockázatának értékelése terén.

A technikai fejlődés felgyorsulása a bűnözés lehetőségeit is bővíti. Ez az informatikai terrorizmus és az intellektuális gazdasági bűnözés dinamikus terjedéséhez vezethet.

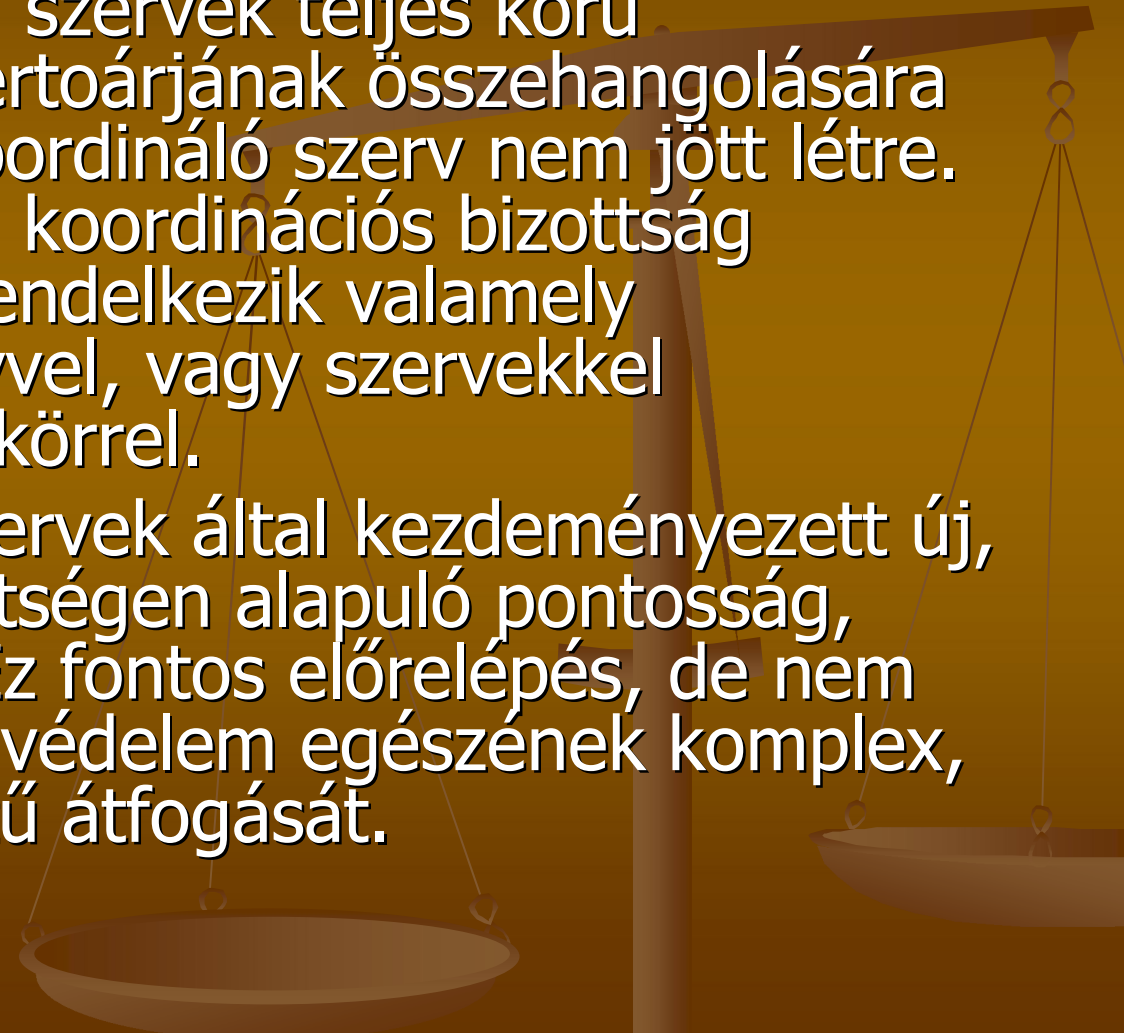

A biztonság tartalma, megjelenési formái, a hozzá fűződő érdekek új dimenziókat kaptak, így a rendvédelmével kapcsolatos feladatok megvalósítása szemlélet-, filozófia- és metodikaváltási kényszerpályára került.

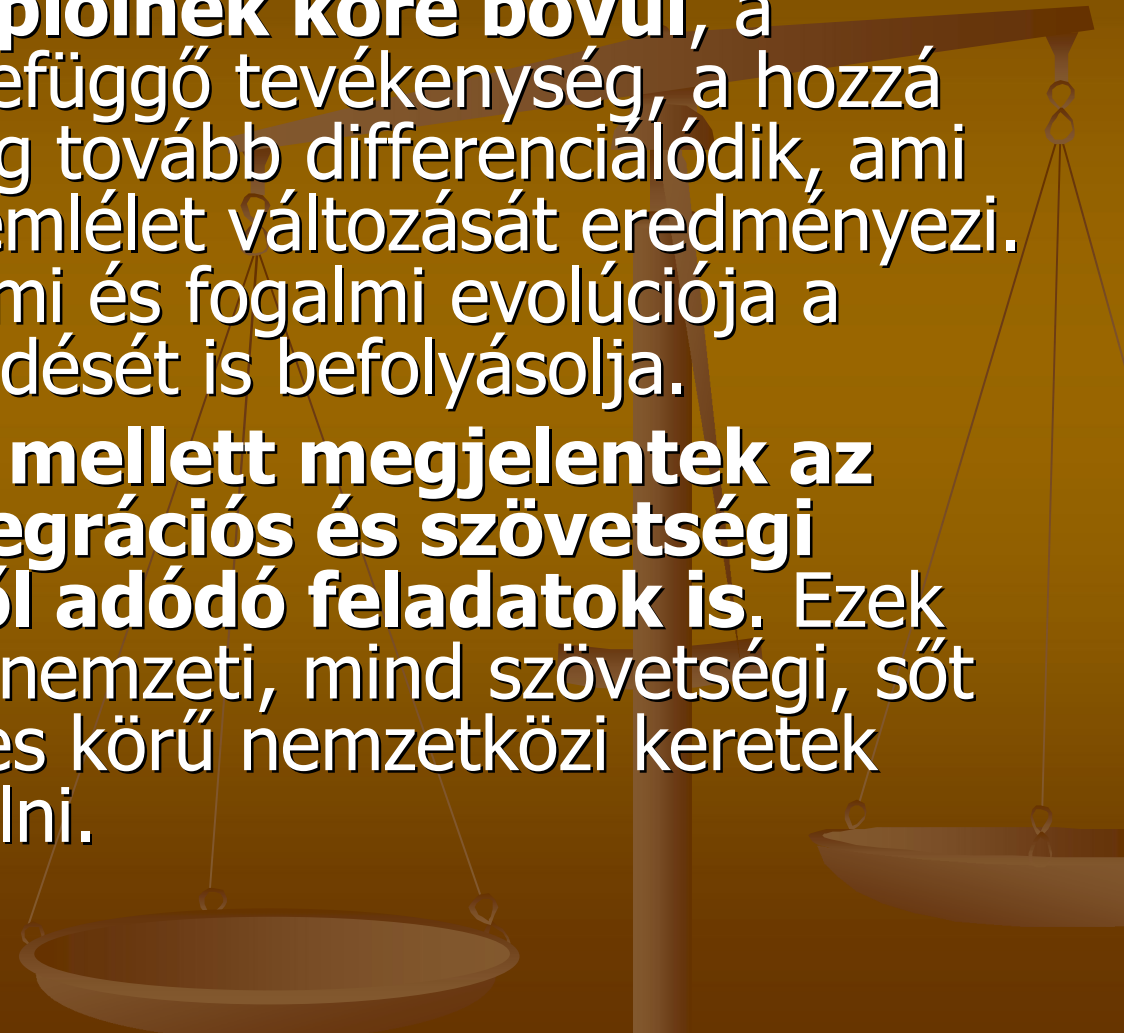
A rendvédelem, mint egységes intézményi, tevékenységi rendszer vagy funkció kizárólag jogi és alkalmazási megközelítés alapján nem értelmezhető.

A rendvédelmi szervek több minisztérium irányítása mellett, a központi koordináció hézagai miatt nem ritkán egymással vetélkedve, adott költségvetési keretek között, napi problémákkal terhelten teljesítik alaptevékenységükből adódó feladataikat. Erősen befolyásoló bizonytalansági tényező a túl gyakori szervezet-átalakítás és ebből következően a feladatok, valamint az egyéni életutak tartós tervezhetőségének labilitása.

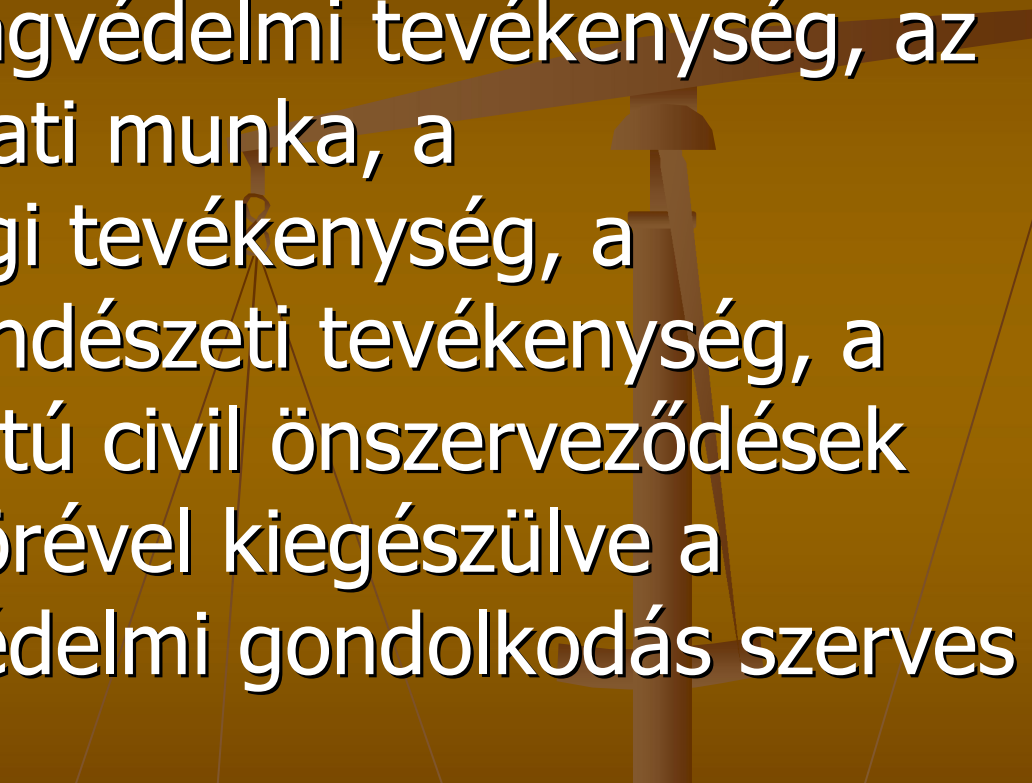
A hazai rendvédelmi szervek teljes körű tevékenységi repertoárjának összehangolására külön tárcaközi koordináló szerv nem jött létre. Több kormányzati koordinációs bizottság működik, amely rendelkezik valamely rendvédelmi szervvel, vagy szervekkel kapcsolatos hatáskörrel.

Jellemzővé vált a szervek által kezdeményezett új, kölcsönös érdekeltségen alapuló pontosság, együttműködés. Ez fontos előrelépés, de nem helyettesíti a rendvédelem egészének komplex, rendszerszemléletű átfogását.

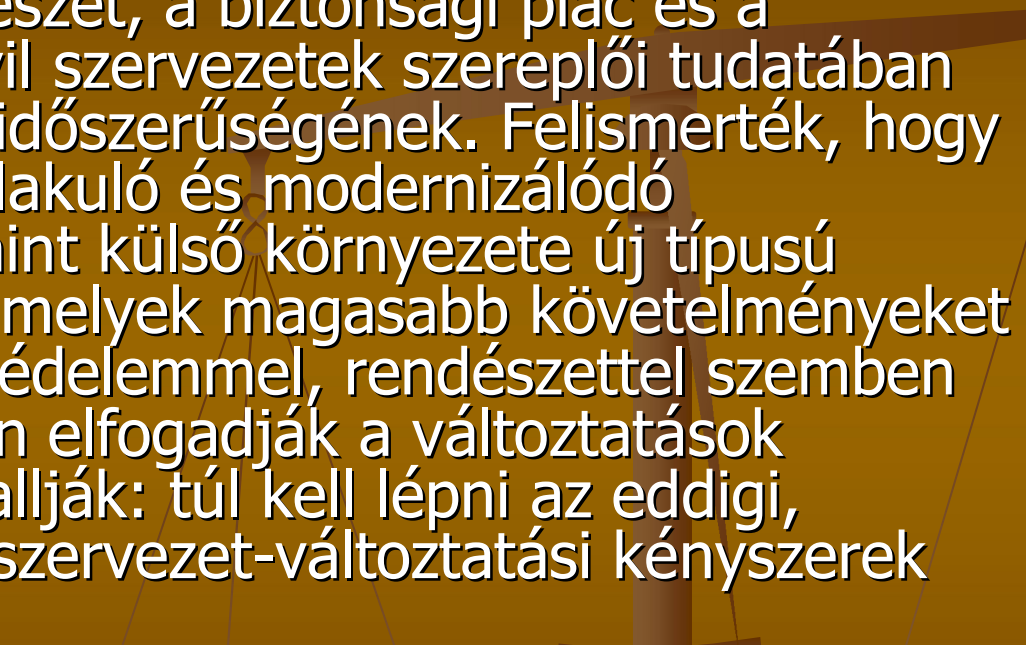

A biztonság szereplőinek köre bővül, a biztonsággal összefüggő tevékenység, a hozzá fűződő érdekeltség tovább differenciálódik, ami a rendvédelmi szemlélet változását eredményezi. A biztonság tartalmi és fogalmi evolúciója a rendvédelem fejlődését is befolyásolja.

A hazai kihívások mellett megjelentek az euro-atlanti integrációs és szövetségi kötelezettségből adódó feladatok is. Ezek megoldását mind nemzeti, mind szövetségi, sőt nem egyszer széles körű nemzetközi keretek között kell felvállalni.

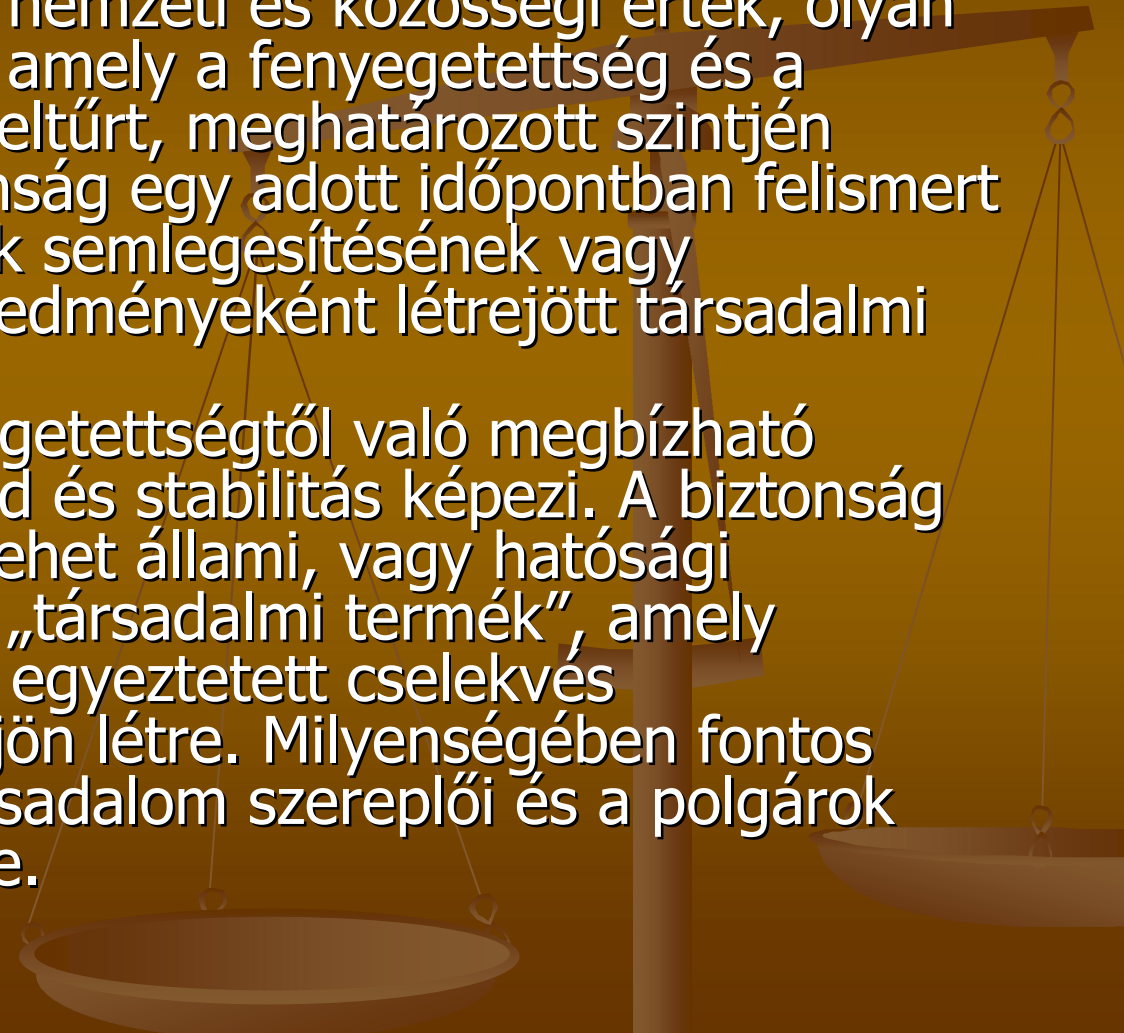

A polgári biztonságvédelmi tevékenység, az állami őrszolgálati munka, a magánbiztonsági tevékenység, a helyhatósági rendészeti tevékenység, a biztonsági célzatú civil önszerveződések egyre bővülő körével kiegészülve a komplex rendvédelmi gondolkodás szerves részévé válik.

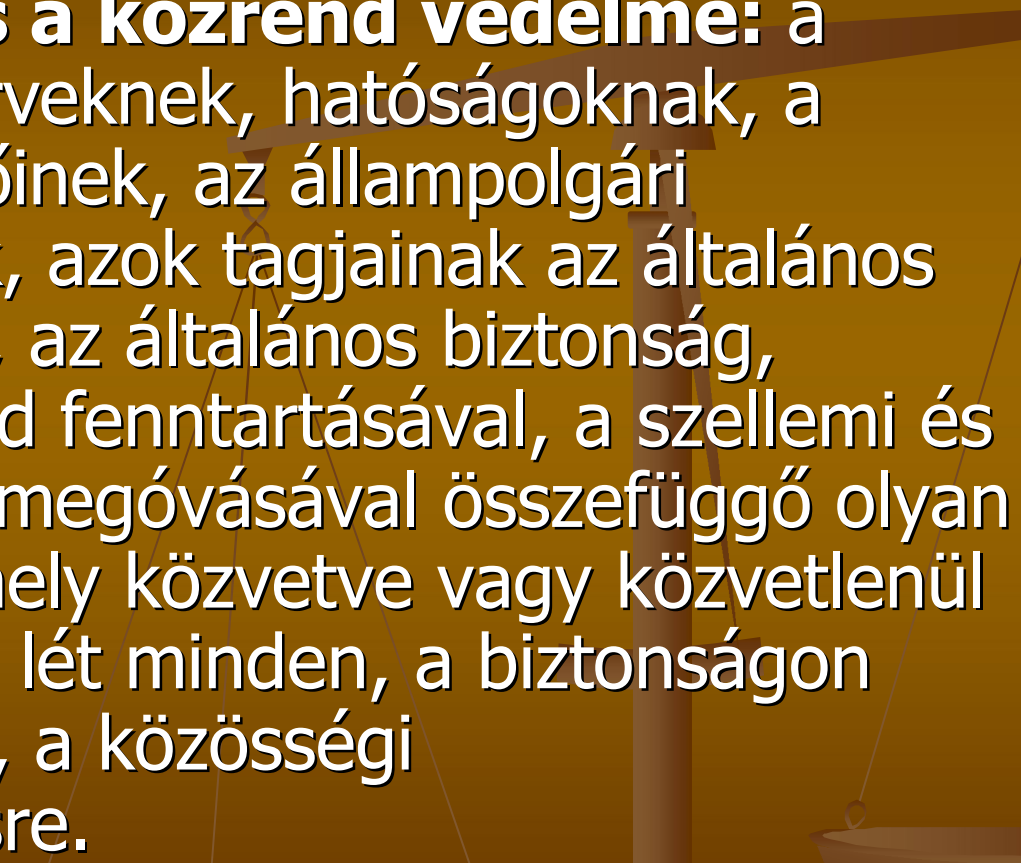
A rendvédelem, a rendészet, a biztonsági piac és a biztonsági célzatú civil szervezetek szereplői tudatában vannak a megújulás időszerűségének. Felismerték, hogy a gyors ütemben átalakuló és modernizálódó Magyarország, valamint külső környezete új típusú kihívásokat teremt, amelyek magasabb követelményeket támasztanak a rendvédelemmel, rendészettel szemben is. Ennek megfelelően elfogadják a változtatások szükségességét és vallják: túl kell lépni az eddigi, többnyire ötletszerű szervezet-változtatási kényszerek időszakán.

Érdekeltek abban, hogy kimunkált és megerősített rendészeti szakpolitikára építő, komplex biztonsági szemléletű jogalkotással megteremtődjenek a biztonsági feladatok újraosztásának a feltételei.

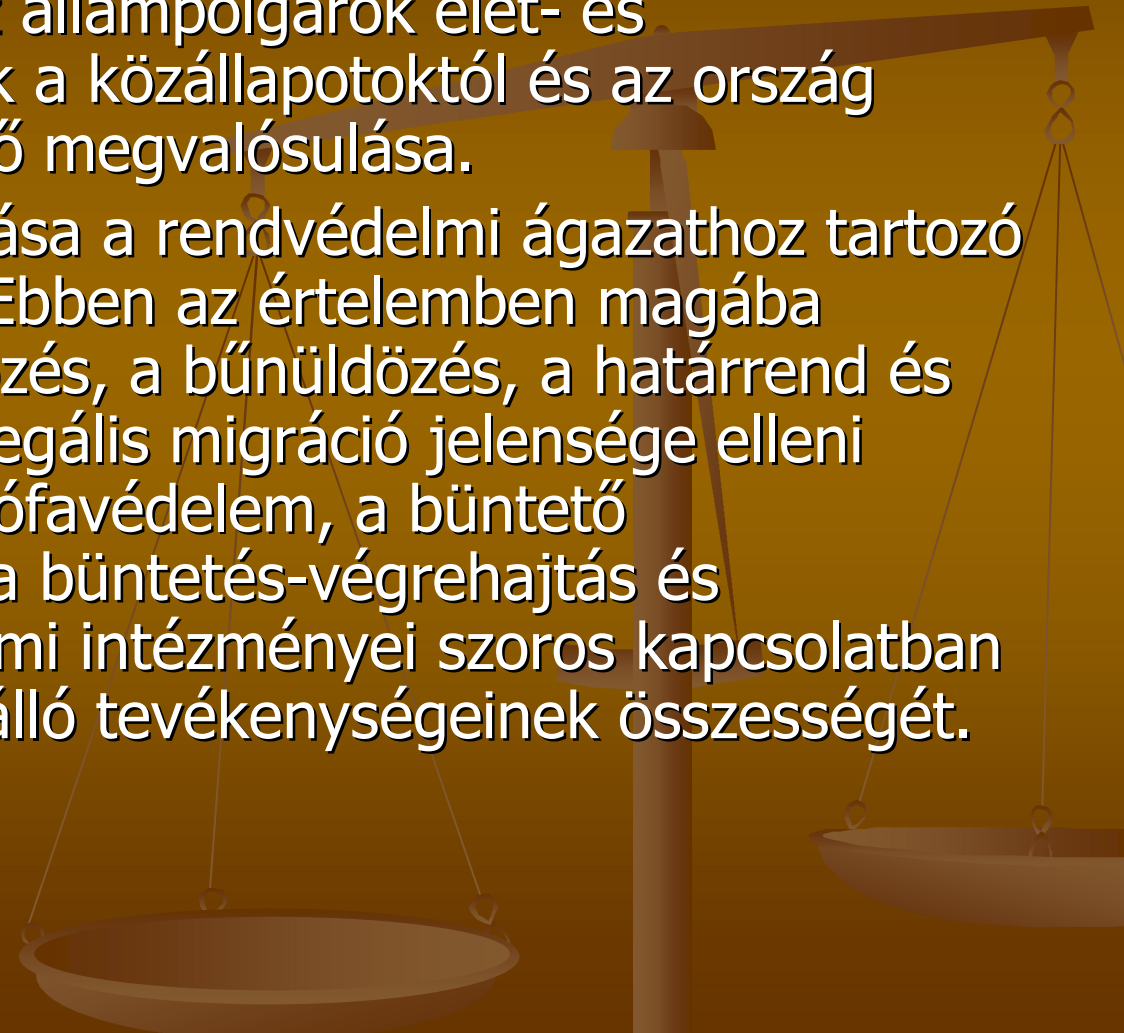

A **biztonság**: alapvető nemzeti és közösségi érték, olyan állapot vagy helyzet, amely a fenyegetettség és a veszélyek tudatosan eltúrt, meghatározott szintjén valósul meg. A biztonság egy adott időpontban felismert biztonsági kockázatok semlegesítésének vagy minimalizálásának eredményeként létrejött társadalmi állapot és közérzet.

Alapját a külső fenyegetettségtől való megbízható védelem, a belső rend és stabilitás képezi. A biztonság megteremtése nem lehet állami, vagy hatósági monopólium, hanem „társadalmi termék”, amely érdekközvetítés útján, egyeztetett cselekvés következményeként jön létre. Milyenségében fontos szerepet játszik a társadalom szereplői és a polgárok önkéntes jogkövetése.

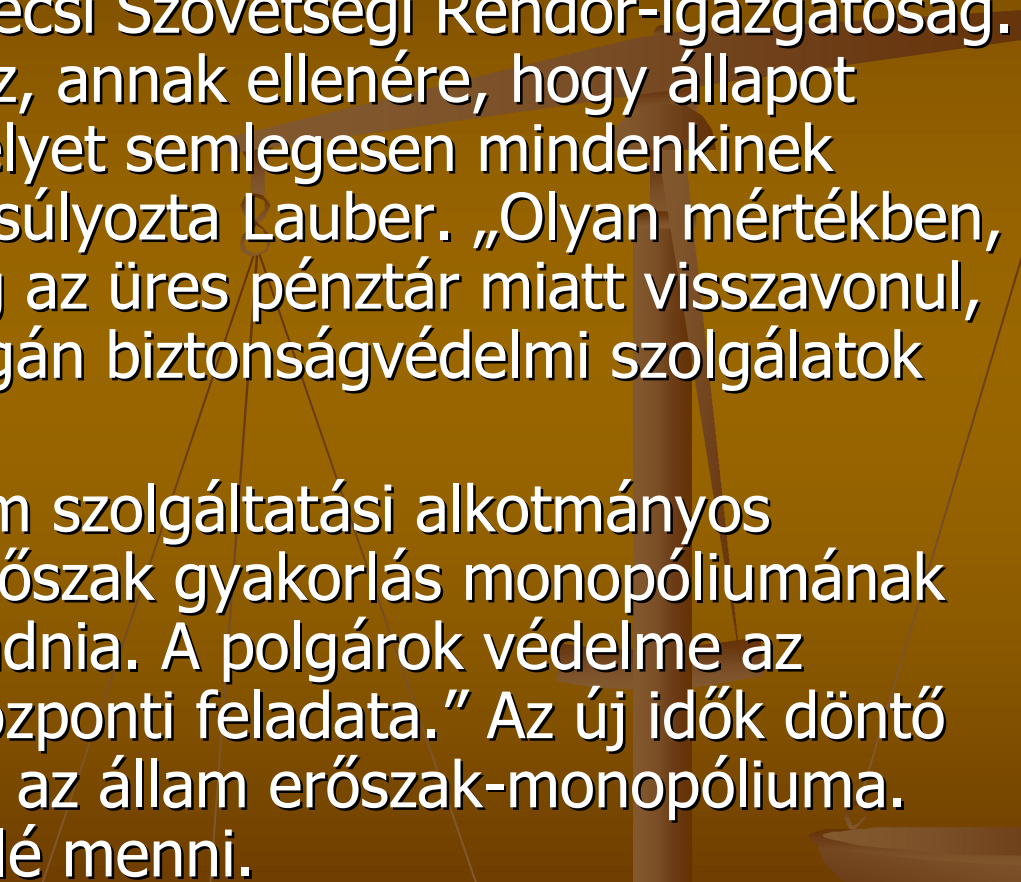

A közbiztonság és a közrend védelme: a közigazgatási szerveknek, hatóságoknak, a gazdaság szereplőinek, az állampolgári szerveződéseknek, azok tagjainak az általános rendfenntartással, az általános biztonság, nyugalom, közrend fenntartásával, a szellemi és anyagi környezet megóvásával összefüggő olyan tevékenysége, amely közvetve vagy közvetlenül kihat a társadalmi lét minden, a biztonságon alapuló területére, a közösségi érdekérvényesítésre.

A **közbiztonság**: az állampolgárok élet- és vagyonbiztonságának a közállapotoktól és az ország jogrendszerétől függő megvalósulása.

Védelme és fenntartása a rendvédelmi ágazathoz tartozó szervek fő feladata. Ebben az értelemben magába foglalja a bűnmegelőzés, a bűnüldözés, a határrend és határbiztonság, az illegális migráció jelensége elleni küzdelem, a katasztrófavédelem, a büntető igazságszolgáltatás, a büntetés-végrehajtás és rehabilitáció társadalmi intézményei szoros kapcsolatban és kölcsönhatásban álló tevékenységeinek összességét.

-
- **Dr. Leo Lauber** a Bécsi Szövetségi Rendőr-igazgatóság.
„ A biztonság áru lesz, annak ellenére, hogy állapot tulajdonképpen, amelyet semlegesén mindenkinek biztosítani kell” hangsúlyozta Lauber. „Olyan mértékben, ahogyan a rendőrség az üres pénztár miatt visszavonul, a légüres teret a magán biztonságvédelmi szolgálatok töltik ki.
 - “ A biztonság az állam szolgáltatási alkotmányos kötelezettsége. Az erőszak gyakorlás monopóliumának az államnál kell maradnia. A polgárok védelme az önkormányzatiság központi feladata.” Az új idők döntő kulturális eredménye az állam erőszak-monopóliuma. Nem szabad visszafelé menni.

**A rendőrségnek erőszak-monopóliuma van,
de nincs védelmi monopóliuma.**

Ausztriában a rendőri végrehajtó állomány részvétele minden köz-, és magán szolgálatnál a biztonsági területen 84 %, addig ez Németországban 65 %, Hollandiában 66 %, Svájcban 65 % és Dániában csak 55 %. Európai átlagban a rendőri végrehajtói állomány és a biztonsági vállalkozások munkatársai aránya 66:34 %.

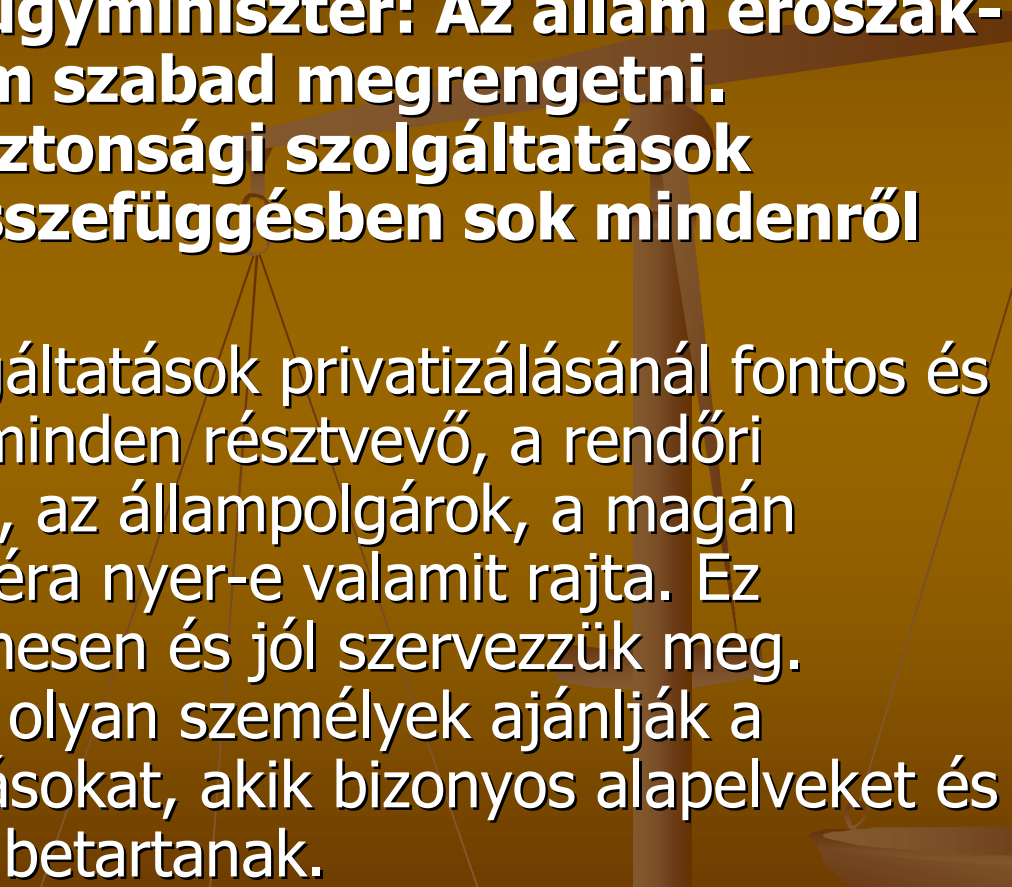
A privatizálás nem azt jelenti, hogy az államot tehermentesítik a felelősségétől a közbiztonság fenntartásáért”, hangsúlyozta **Reinhard Rupprecht**, volt minisztériumi igazgató a német Szövetségi Belügyminisztériumban.

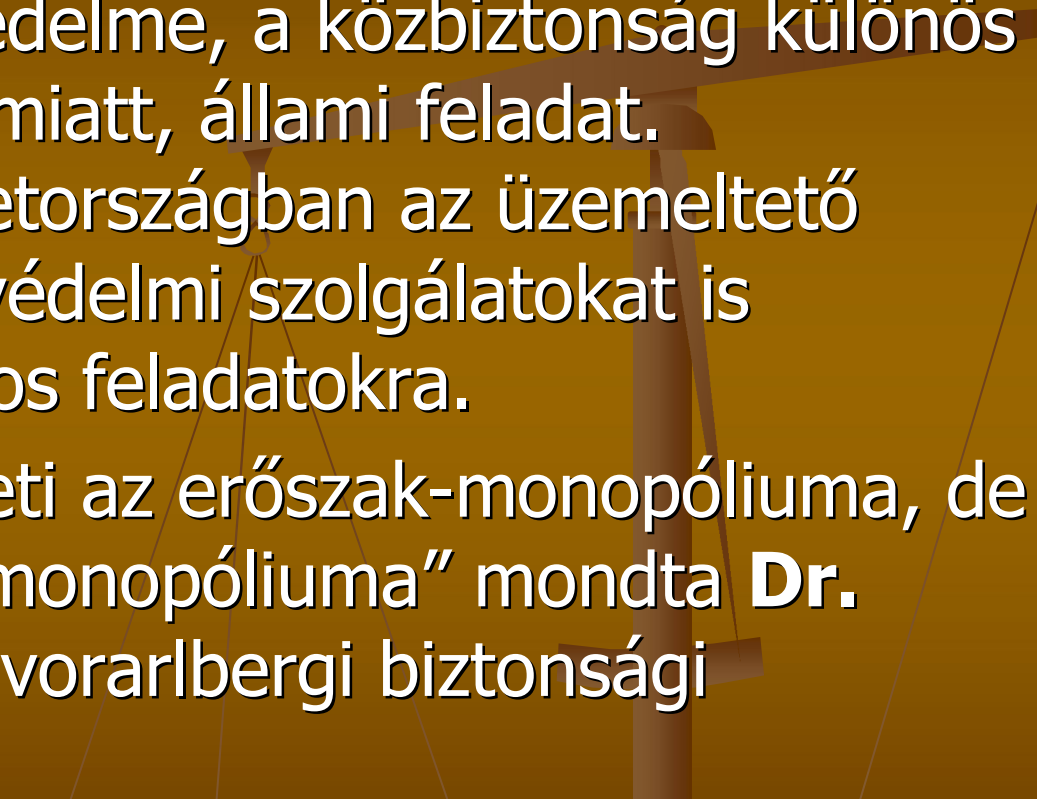
„A privatizálásnak jogilag megfelelőnek kell lennie.”

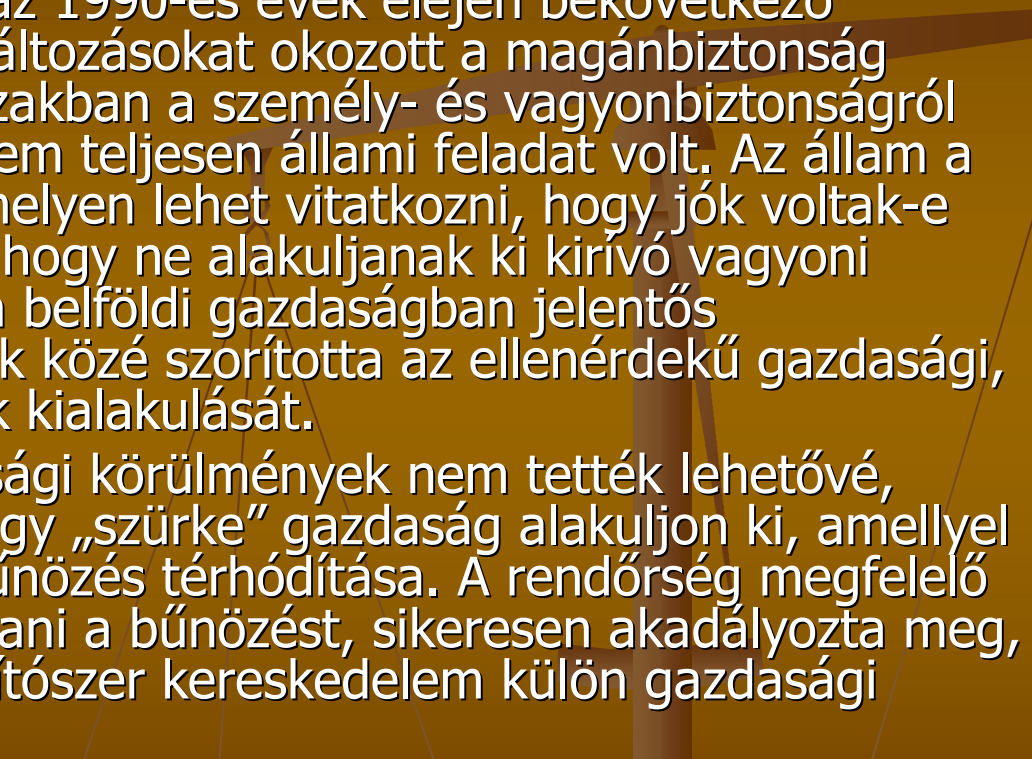
„Közjogi jogosultságokat a közszolgálathoz tartozók egy különös bizalmi viszonytal gyakorolhatják.”

Ezeknek a jogosítványoknak a kölcsönbe adása a magán biztonságvédelmi szolgálatoknak csak korlátozott mértékben lehetséges.

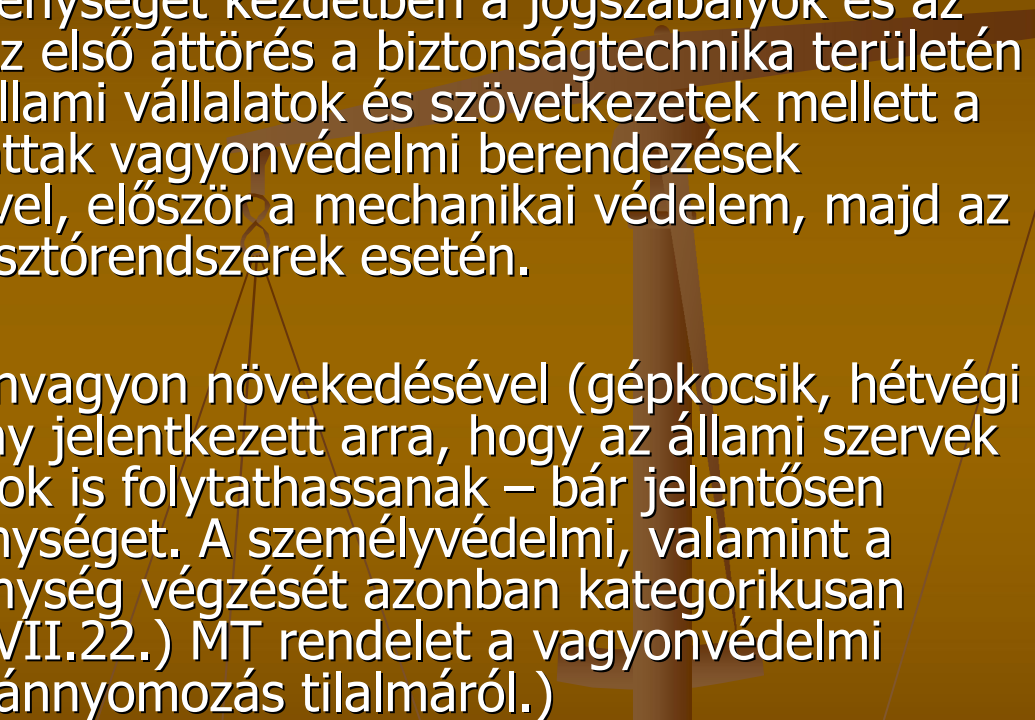
„Közterületen az objektumvédelem biztosan egy olyan feladat, amelyet üzemgazdasági okokból is a magán biztonságvédelmi szolgálatok is végrehajthatnak. Ez rutintevékenység, amelynél nem kell a rendőrségnek attól tartania, hogy elveszíti kapcsolatát a lakossággal”

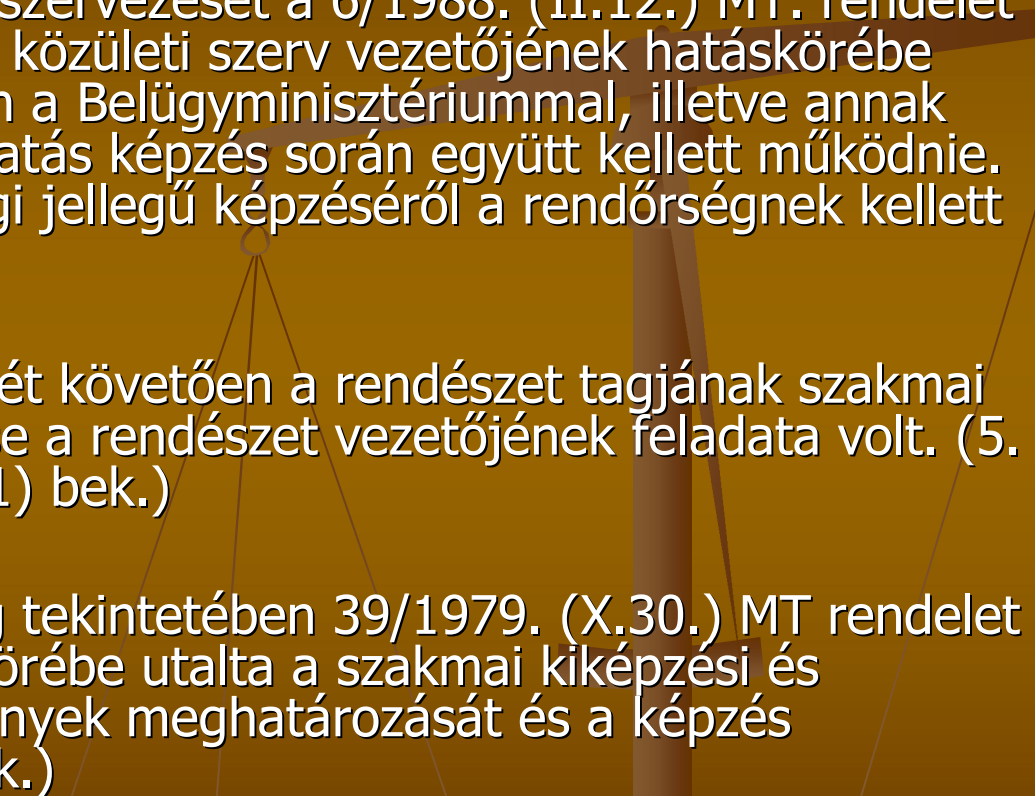
-
- **Ernst Strasser belügyminiszter: Az állam erőszak-monopóliumát nem szabad megrengetni. Egyébként a közbiztonsági szolgáltatások privatizálásával összefüggésben sok mindenről lehet beszélni.**
 - A közbiztonsági szolgáltatások privatizálásánál fontos és döntő kérdés, hogy minden résztvevő, a rendőri végrehajtói állomány, az állampolgárok, a magánbiztonságvédelmi szféra nyer-e valamit rajta. Ez lehetséges, ha értelmesen és jól szervezzük meg. Garantálni kell, hogy olyan személyek ajánlják a biztonsági szolgáltatásokat, akik bizonyos alapelveket és minőségi előírásokat betartanak.

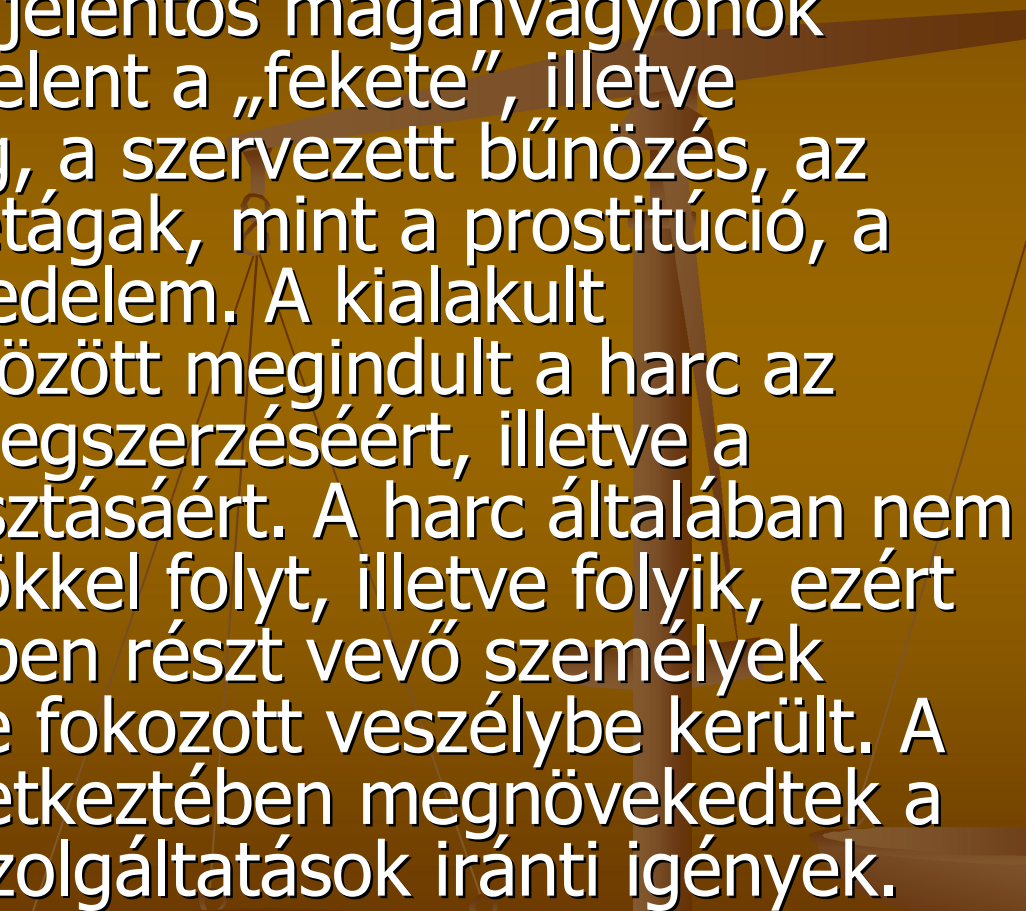
-
- Atomerőművek védelme, a közbiztonság különös veszélyeztettsége miatt, állami feladat. Ugyanakkor Németországban az üzemeltető magán biztonságvédelmi szolgálatokat is megbízhat bizonyos feladatokra.
 - „A rendőrséget illeti az erőszak-monopóliuma, de nem a biztonság monopóliuma” mondta **Dr. Emar Marent**, a vorarlbergi biztonsági igazgató.

-
- Az 1980-as évek végén, az 1990-es évek elején bekövetkező rendszerváltás jelentős változásokat okozott a magánbiztonság területén. A korábbi időszakban a személy- és vagyonbiztonságról való gondoskodás majdnem teljesen állami feladat volt. Az állam a maga módszereivel, – amelyen lehet vitatkozni, hogy jók voltak-e vagy sem, – biztosította, hogy ne alakuljanak ki kirívó vagyoni különbségek, ne legyen a belföldi gazdaságban jelentős konkurencia-harc, határok közé szorította az ellenérdekű gazdasági, és egyéb csoportosulások kialakulását.
 - Ezek a társadalmi-gazdasági körülmények nem tették lehetővé, hogy jelentős „fekete” vagy „szürke” gazdaság alakuljon ki, amellyel együtt jár a szervezett bűnözés térhódítása. A rendőrség megfelelő korlátok között tudta tartani a bűnözést, sikeresen akadályozta meg, hogy a prostitúció, a kábítószer kereskedelem külön gazdasági ágazattá váljon.

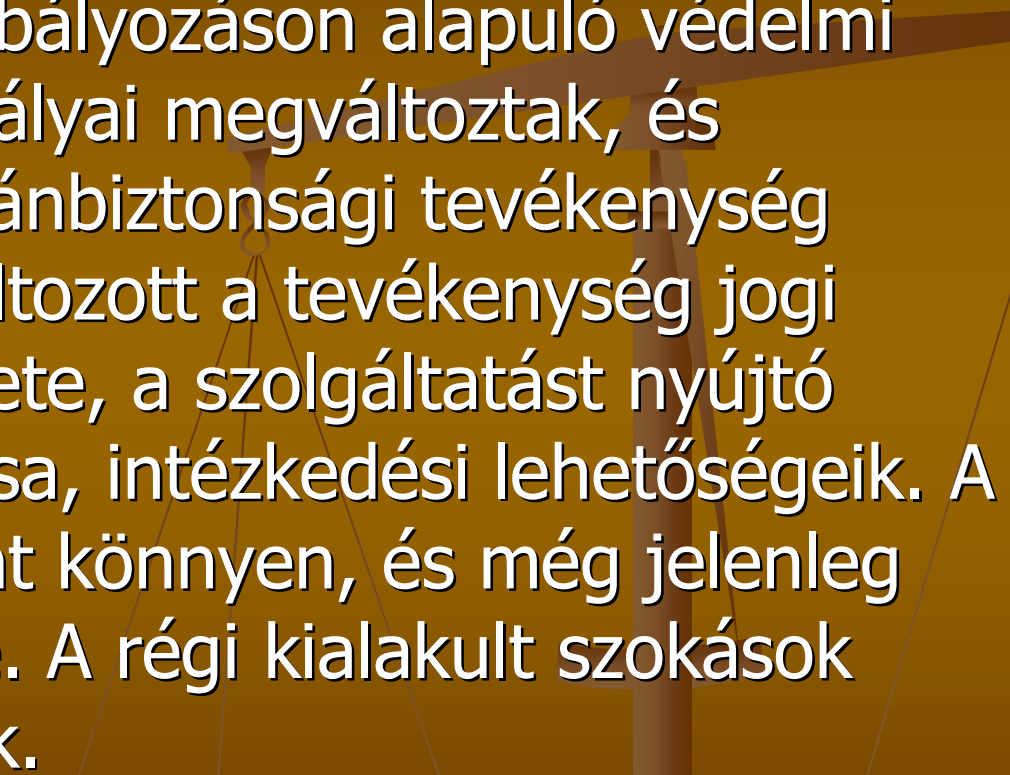
- A vagyonvédelem területén, a többségében állami tulajdonon alapuló gazdaságban az állam, mint tulajdonos, jogszabályi előírásokkal kötelezte a gazdálkodó szervezeteket a rájuk bízott vagyon védelmére. Meghatározta, hogy milyen rendészeti szervezeteket kell létrehozni, a szervezet tagjainak melyek a kötelességei, és hogyan kell intézkedni. (14/1960. (III.24.) Korm. rendelet, az üzemrendészeti szervek szervezéséről, majd az ezt felváltó 6/1988. (II.12.) MT. rendelet a közületi szervek rendészeti tevékenységéről, a 39/1979. (X.30.) MT rendelet a polgári fegyveres őrsegről)

-
- A magánbiztonsági tevékenységet kezdetben a jogszabályok és az állami szervek tiltották. Az első áttörés a biztonságtechnika területén következett be, ahol az állami vállalatok és szövetkezetek mellett a kisiparosok is foglalkozhattak vagyonvédelmi berendezések gyártásával és telepítésével, először a mechanikai védelem, majd az elektronikai jelző – és riasztórendszerek esetén.
 - A 80-as években a magánvagyon növekedésével (gépkocsik, hétvégi házak, stb.) fokozott igény jelentkezett arra, hogy az állami szervek mellett magánvállalkozások is folytathassanak – bár jelentősen korlátozva - ilyen tevékenységet. A személyvédelmi, valamint a magánnyomozási tevékenység végzését azonban kategorikusan megtiltották. (24/1987. (VII.22.) MT rendelet a vagyonvédelmi tevékenységről és a magánnyomozás tilalmáról.)

-
- A rendészek képzésének szervezését a 6/1988. (II.12.) MT. rendelet a rendészetet működtető közületi szerv vezetőjének hatáskörébe utalta, akinek e területen a Belügyminisztériummal, illetve annak területi szerveivel, az oktatás képzés során együtt kellett működnie. A rendészek közbiztonsági jellegű képzéséről a rendőrségnek kellett gondoskodni.
 - A munkaviszony létesítését követően a rendészet tagjának szakmai képzése és továbbképzése a rendészet vezetőjének feladata volt. (5. § (1). bek. c) pont, 8.§ (1) bek.)
 - A polgári fegyveres őrség tekintetében 39/1979. (X.30.) MT rendelet a belügyminiszter hatáskörébe utalta a szakmai kiképzési és továbbképzési követelmények meghatározását és a képzés ellenőrzését. (4. § (1) bek.)

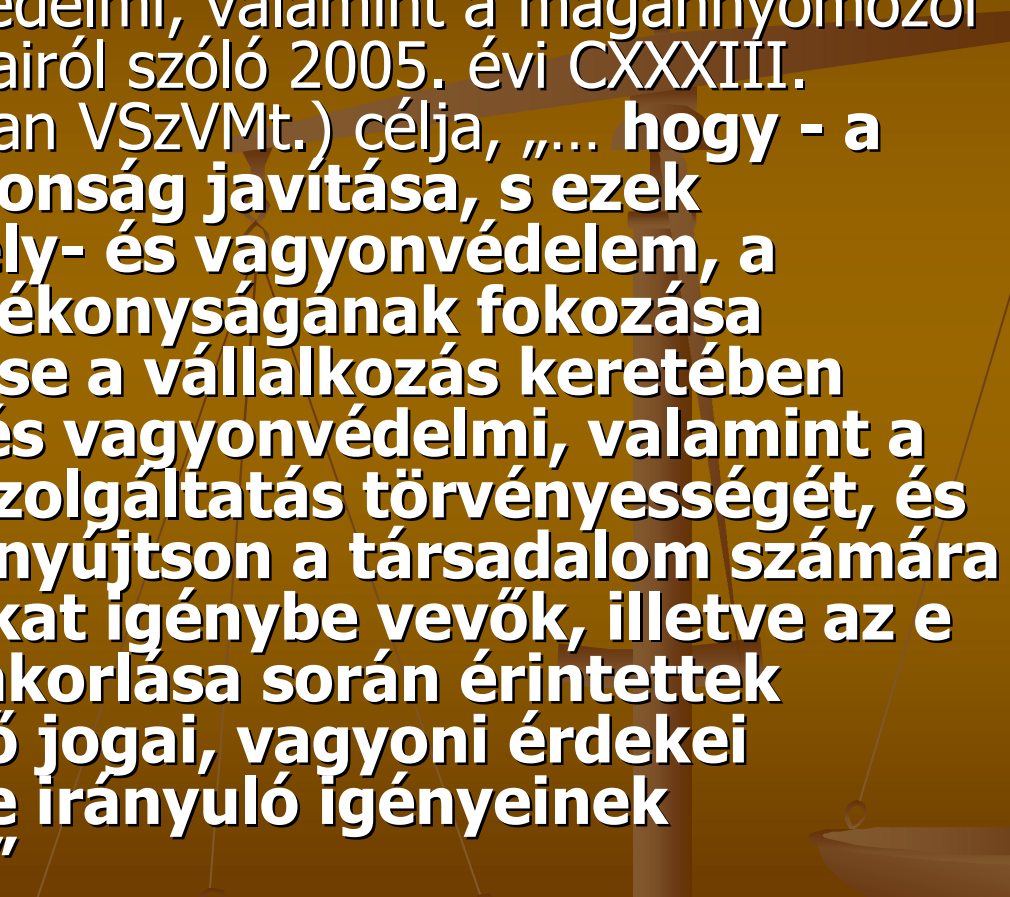

A privatizáció során jelentős magánvagyonok alakultak ki. Megjelent a „fekete”, illetve „szürke” gazdaság, a szervezett bűnözés, az olyan illegális üzletágak, mint a prostitúció, a kábítószer kereskedelem. A kialakult csoportosulások között megindult a harc az egyes területek megszerzéséért, illetve a területek újrafelosztásáért. A harc általában nem törvényes eszközökkel folyt, illetve folyik, ezért az e tevékenységben részt vevő személyek élete, testi épsége fokozott veszélybe került. A fenti indokok következtében megnövekedtek a személyvédelmi szolgáltatások iránti igények.

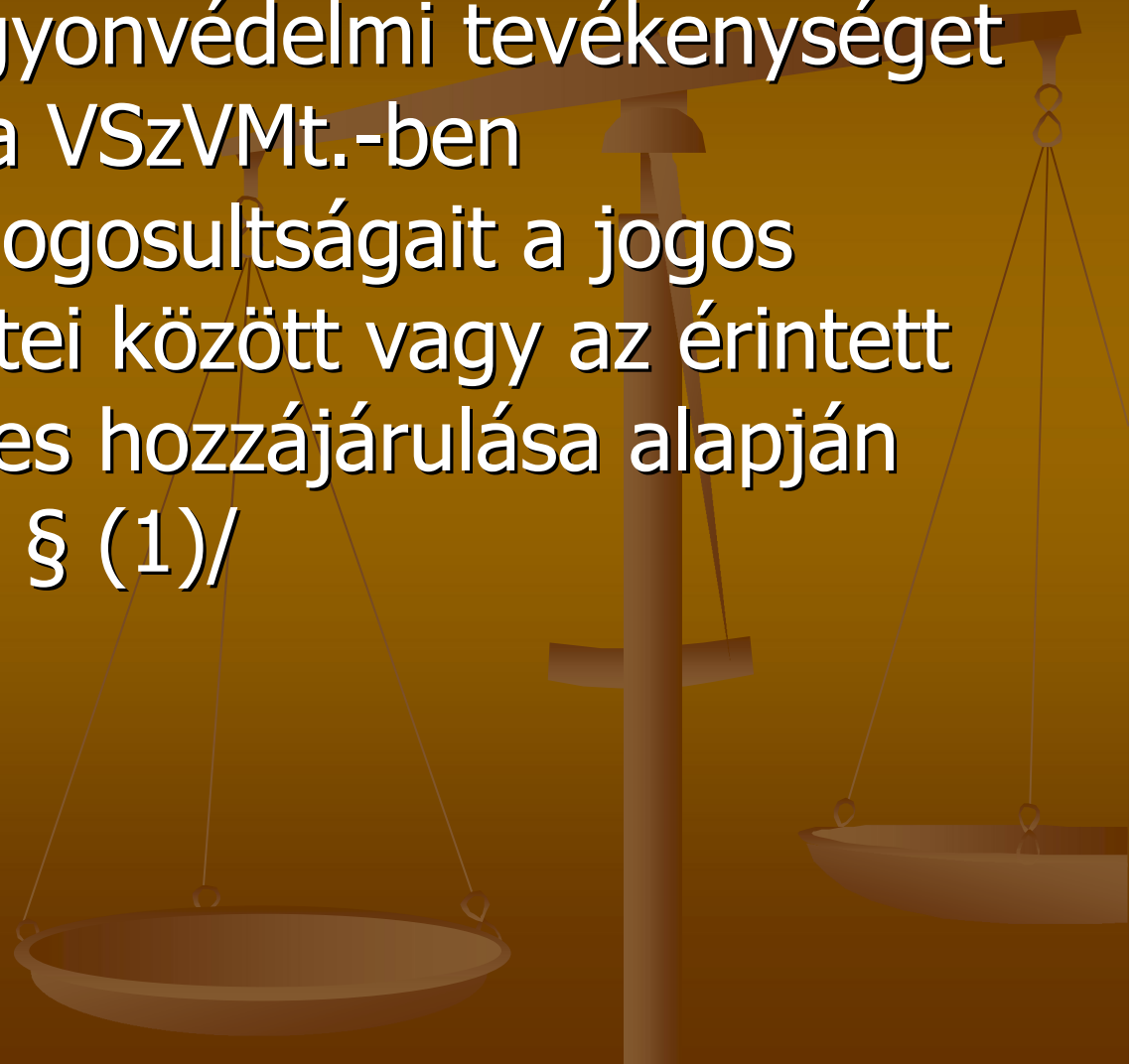

A korábbi állami szabályozáson alapuló védelmi tevékenység szabályai megváltoztak, és kialakultak a magánbiztonsági tevékenység szabályai. Megváltozott a tevékenység jogi alapja és környezete, a szolgáltatást nyújtó személyek jogállása, intézkedési lehetőségeik. A változás nem ment könnyen, és még jelenleg sem fejeződött be. A régi kialakult szokások nehezen változnak.

A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. Törvény (továbbiakban VSzVMt.) célja, „... **hogy - a közrend, a közbiztonság javítása, s ezek részeként a személy- és vagyonvédelem, a bűnmegelőzés hatékonyságának fokozása érdekében - erősítse a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói szolgáltatás törvényességét, és további garanciát nyújtson a társadalom számára az e szolgáltatásokat igénybe vevők, illetve az e szolgáltatások gyakorlása során érintettek személyhez fűződő jogai, vagyoni érdekei sérthetlenségére irányuló igényeinek érvényesítéséhez.**”

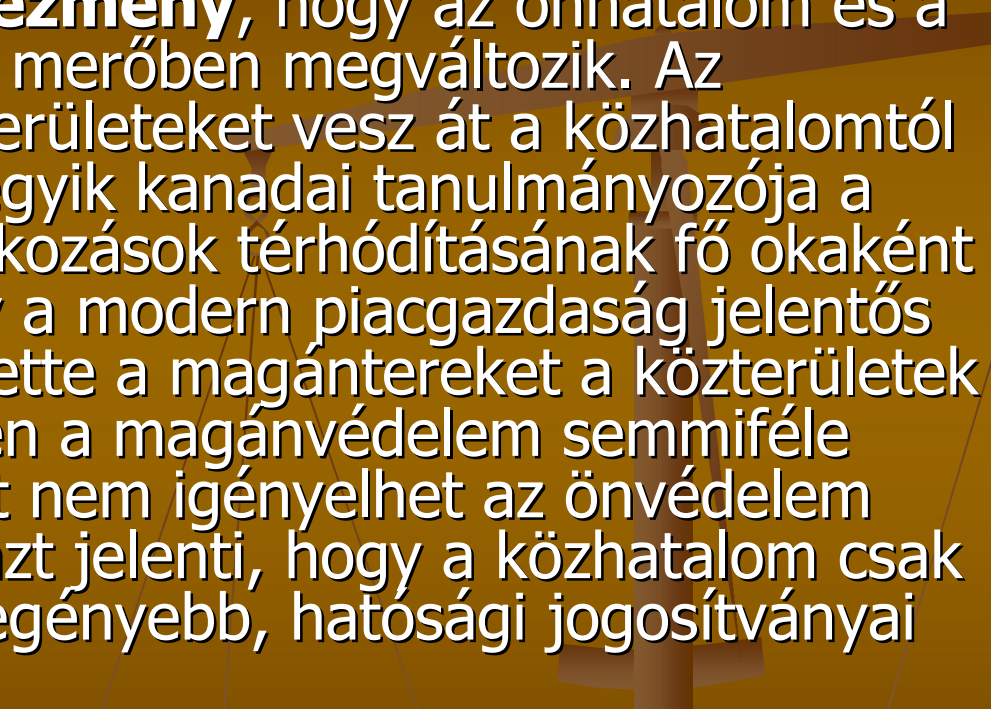

A személy- és vagyonvédelmi tevékenységet végző személy a VSzVMt.-ben meghatározott jogosultságait a jogos önhatalom keretei között vagy az érintett személy önkéntes hozzájárulása alapján gyakorolja. /25. § (1)/

A vagyonvédelemnek ez az alapvetése két következménnyel jár:

- Az egyik következmény, hogy a tulajdonosnak a jogos önhatalom körébe tartozó jogosítványai szerződéssel másra, a vagyonvédelmi tevékenységet végző vállalkozó számára vállalkozói díj ellenében szerződéssel átruházható. Amikor az alkotmány a piacgazdaság, a tulajdoni formák egyenlősége és a szerződéses szabadság mellett döntött, akkor a vagyonvédelem is megvásárolható szolgáltatássá vált. A jogos önhatalom körébe sorolható tulajdonvédelmi eszközök azonban csak akkor vehetők igénybe, ha a tulajdont jogtalan támadás érte, vagy ha a tulajdon nyújtotta szolgáltatásokat igénybe vevő, nem veti alá magát a szolgáltatáshoz kapcsolódó előírásoknak. (Az első példa az áruházi tolvaj esete, a második példa az a garázda, aki megsérti a sportrendezvényekre vonatkozó előírásokat.)

A második következmény, hogy az önhatalom és a közhatalom viszonya merőben megváltozik. Az önhatalom jelentős területeket vesz át a közhatalomtól (a magánbiztonság egyik kanadai tanulmányozója a vagyonvédelmi vállalkozások térhódításának fő okaként azt jelölte meg, hogy a modern piacgazdaság jelentős mértékben kiterjesztette a magántereket a közterületek rovására.)^[1] Ellenben a magánvédelem semmiféle hatósági jogosítványt nem igényelhet az önvédelem gyakorlásához, ami azt jelenti, hogy a közhatalom csak feladatokban lesz szegényebb, hatósági jogosítványai épen maradnak

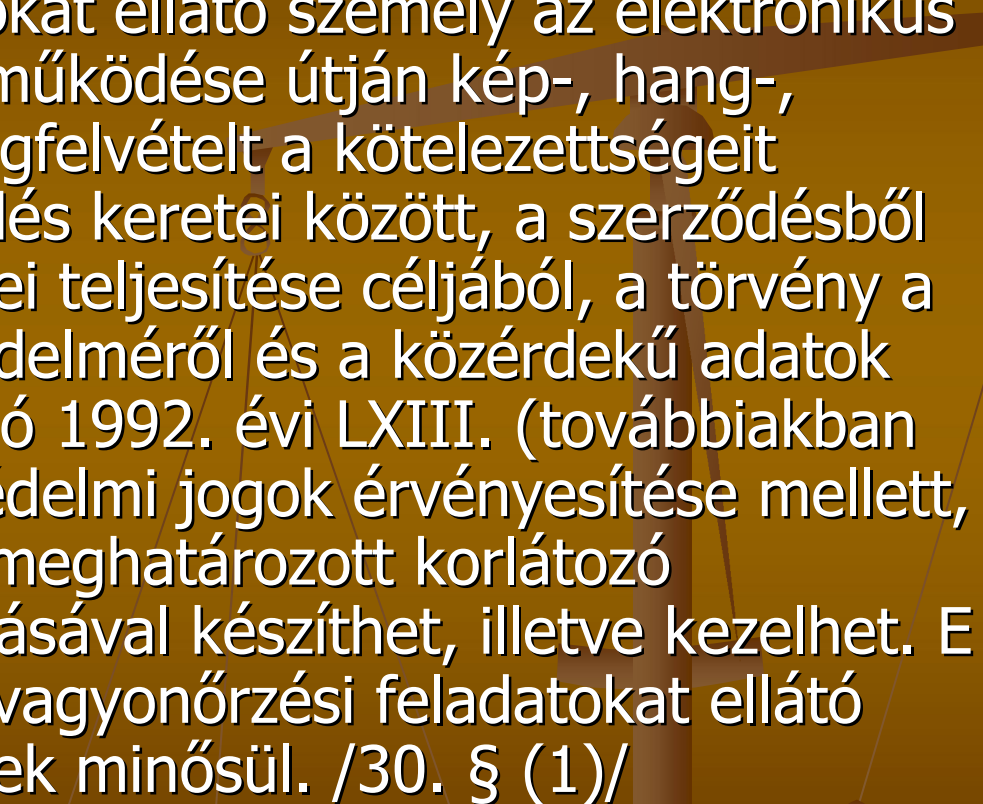
^[1] Stenning, M. Philip: Les pouvoirs et les responsabilités de la police privée. Strasbourg, 24-26 Novembre, 1999.

A törvény a közterületnek nem minősülő terekben érvényesíthető szabályok között említi a következőket:

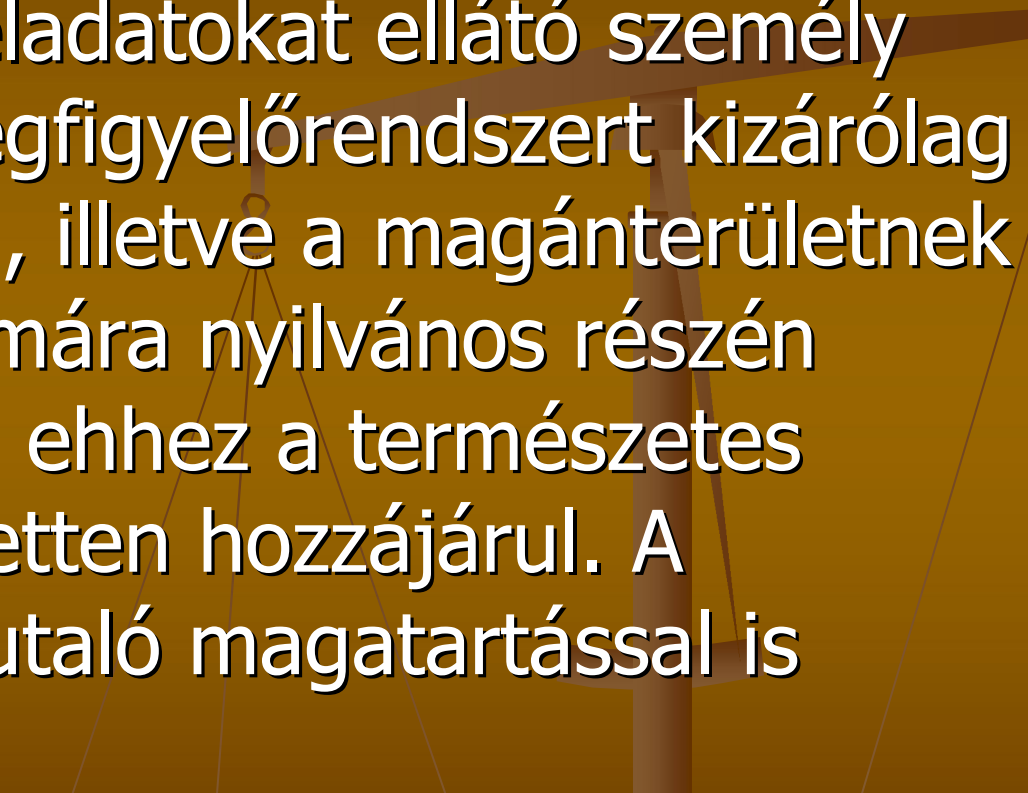
- **a)** a területre belépő vagy az ott tartózkodó személyt kiléte igazolására, a belépés, illetőleg a tartózkodás céljának közlésére, jogosultságának igazolására felhívni, ennek megtagadása vagy a közölt adatok nyilvánvaló valótlanúsága esetén - a megbízó eltérő rendelkezésének hiányában - az érintett belépését, ott-tartózkodását megtiltani, és távozásra felszólítani;
- **b)** a területre belépő vagy onnan kilépő személyt csomag, illetve menet-, szállítási okmány bemutatására felhívni;
- **c)** a területen tartózkodó vagy onnan kilépő személyt - a 28. § rendelkezései szerint - csomagja tartalmának, járművének, valamint a szállítmánynak bemutatására felhívni;
- **d)** a jogsértő személyt magatartása abbahagyására felhívni;
- **e)** vagyonvédelmi biztonságtechnikai rendszert alkalmazni;
- **f)** a területre belépők ellenőrzésére fegyver-, illetve robbanóanyag-kutató műszert alkalmazni és a közbiztonságra különösen veszélyes eszközök bevitelét megtiltani.

- A vagyonőr a szerződésben megjelölt ingóságot - a szerződés keretei között - az őrzött területen (létesítményen) kívül is védheti, ennek során a törvényben meghatározott jogok illetik meg, kivéve, hogy elektronikus megfigyelőrendszert közterületen ilyenkor sem alkalmazhat. Ez a rendelkezés eligazítást ad arra, hogy miként gyakorolható a jogos önhatalom a közterületeken, de ismételten hiányzik annak kimondása, hogy a magánbiztonság megóvása ebben az esetben sem jelentheti közhatalmi eszközök igénybe vételét.^[1]

^[1] A személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló korábbi törvény 30. §-ának (3) bekezdését, 31. §-ának (2) bekezdését és 31. §-ának (4) bekezdését a Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága a 36/2005. (X. 5.) AB határozatában alkotmányellenesnek találta. Az Alkotmánybíróság határozatában kifogásolta, hogy a törvénynek az elektronikus megfigyelőrendszerre vonatkozó szabályozása éppen ott a legáltalánosabb, ahol a megfigyelésből fakadó alapjogi sérelmek kiküszöbölése a jogalkotó célja. Ha a törvényi szabályozás csupán az elvont alkotmányossági mércét ismétli meg, ez önmagában nem felel meg az alapjogi korlátozást lehetővé tevő törvénnyel szemben támasztott követelményeknek.

A vagyonőrzési feladatokat ellátó személy az elektronikus megfigyelőrendszer működése útján kép-, hang-, valamint kép- és hangfelvételt a kötelezettségeit meghatározó szerződés keretei között, a szerződésből fakadó kötelezettségei teljesítése céljából, a törvény a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. (továbbiakban Avtv.) szerinti adatvédelmi jogok érvényesítése mellett, illetve e törvényben meghatározott korlátozó rendelkezések betartásával készíthet, illetve kezelhet. E tevékenysége során vagyonőrzési feladatokat ellátó személy adatkezelőnek minősül. /30. § (1)/

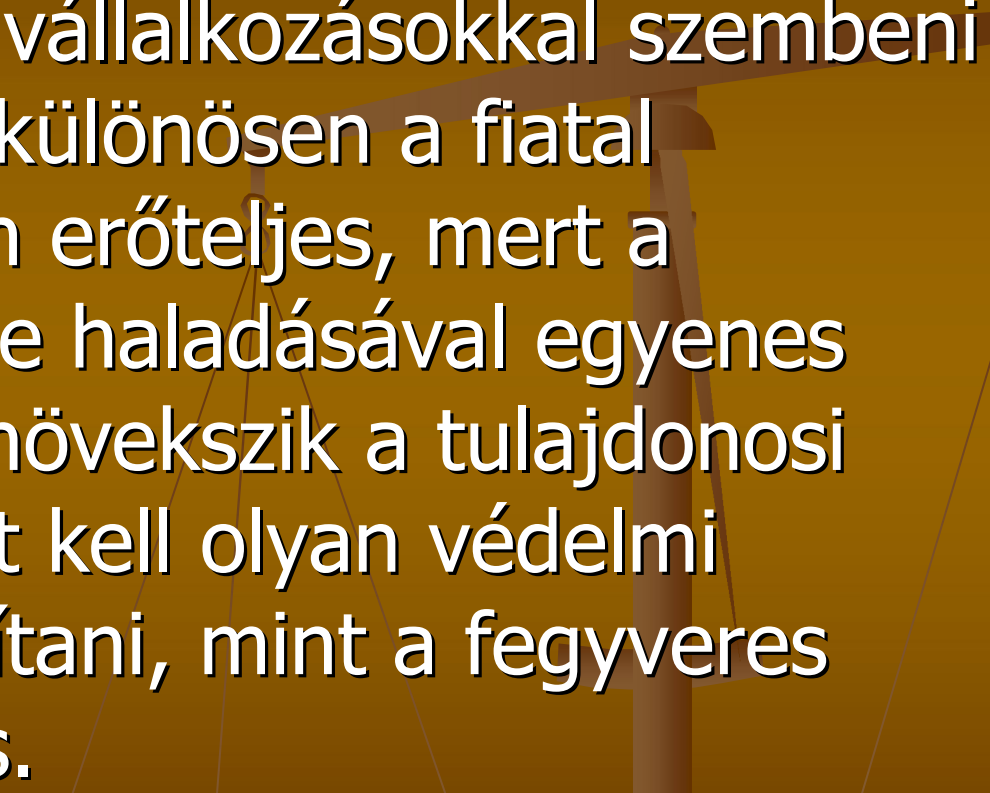
A vagyonőrzési feladatokat ellátó személy elektronikus megfigyelőrendszer kizárólag magánterületen, illetve a magánterületnek a közönség számára nyilvános részén alkalmazhat, ha ehhez a természetes személy kifejezetten hozzájárul. A hozzájárulás ráutaló magatartással is megadható.

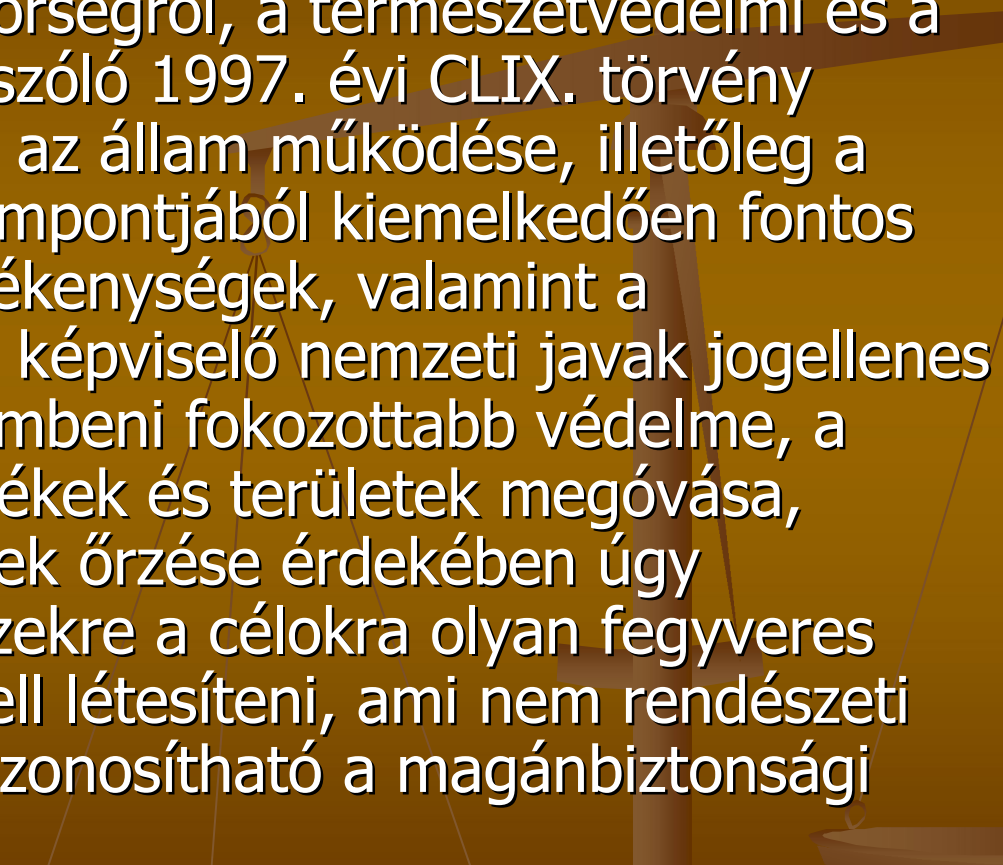
A vagyonvédelem jogi szabályozása egyfelől lehetővé teszi, hogy ez a vállalkozási forma partnere és konkurenciája legyen a hatósági rendvédelemnek, másfelől viszont a hatósági engedélyezett rendőrséghez telepítése a potenciális versenytársat monopolhelyzetbe hozza.

Ez különösen akkor ellentmondásos, ha tudjuk, hogy a rendőrség ellenszolgáltatás fejében történő igénybe vétele a vállalkozások piaci lehetőségeit szűkíti, a rendészetet viszont gyakran a teljesítmények minőségét rontó túlteljesítésre ösztönzi.

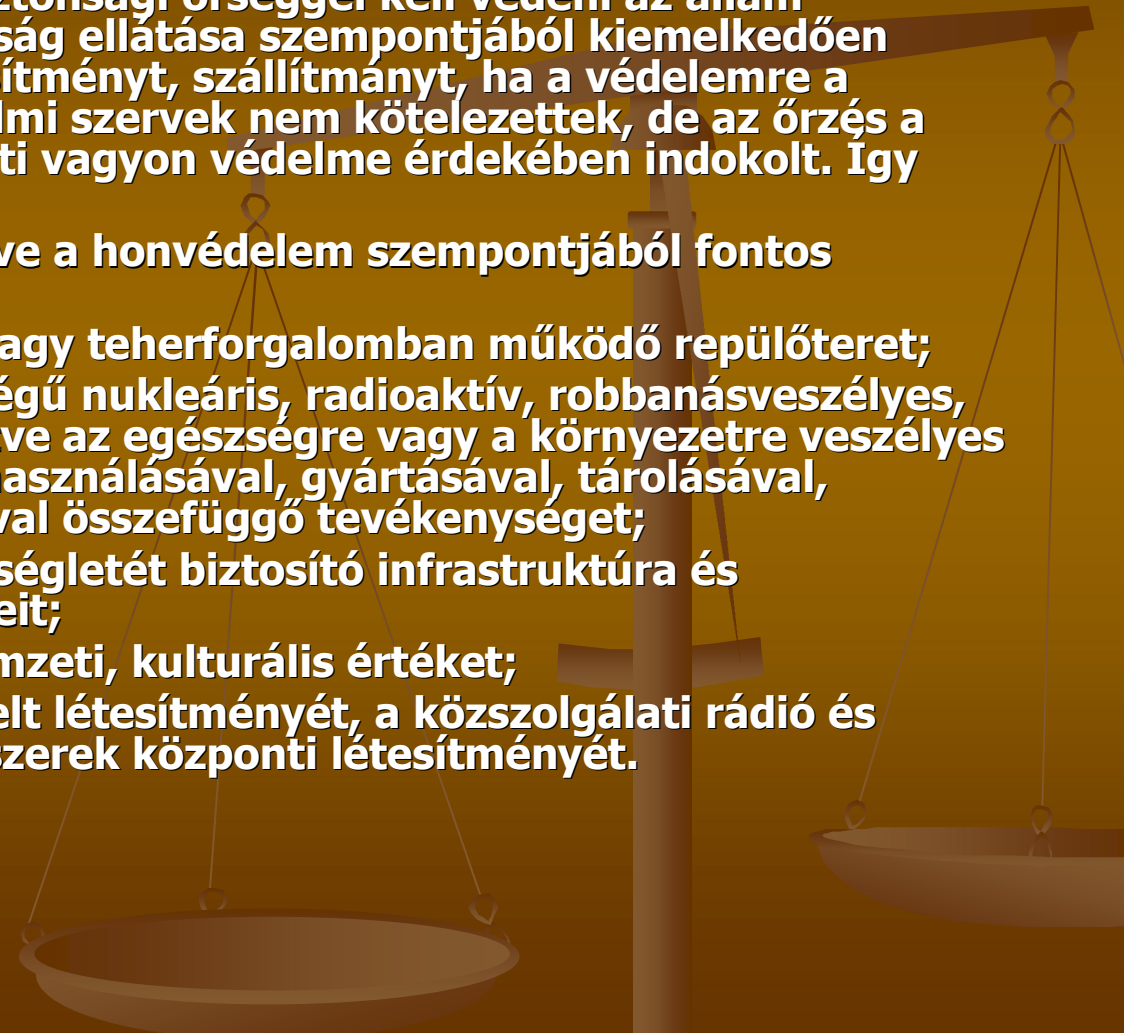
A kontinentális közigazgatási felfogás a közhatalommal való konkurenciát nem fogadja el, holott a szubszidiaritás elvének itt is működnie kellene. A vagyon- és személyvédelemnek csak azokat a formáit érdemes közigazgatási jogkörbe emelni, amelyek a hatósági jogosítványok birtoklását feltétlenül megkövetelik.

A vagyonvédelmi vállalkozásokkal szembeni bizalmatlanság különösen a fiatal demokráciákban erőteljes, mert a privatizáció előre haladásával egyenes arányban nem növekszik a tulajdonosi felelősség, ezért kell olyan védelmi formákat kialakítani, mint a fegyveres biztonsági őrzés.

A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény (továbbiakban Fbő.), az állam működése, illetőleg a lakosság ellátása szempontjából kiemelkedően fontos létesítmények és tevékenységek, valamint a pótolhatatlan értéket képviselő nemzeti javak jogellenes cselekményekkel szembeni fokozottabb védelme, a védett természeti értékek és területek megóvása, valamint a termőföldek őrzése érdekében úgy rendelkezett, hogy ezekre a célokra olyan fegyveres szolgáltató szervet kell létesíteni, ami nem rendészeti hatóság, de nem is azonosítható a magánbiztonsági vállalkozásokkal.

Az Fbő szerint fegyveres biztonsági őrséggel kell védeni az állam működése, illetőleg a lakosság ellátása szempontjából kiemelkedően fontos tevékenységet, létesítményt, szállítmányt, ha a védelemre a fegyveres erők, a rendvédelmi szervek nem kötelezettek, de az őrzés a közbiztonság vagy a nemzeti vagyon védelme érdekében indokolt. Így különösen:

a) az állam biztonsága, illetve a honvédelem szempontjából fontos létesítményt;

b) a nemzetközi személy- vagy teherforgalomban működő repülőteret;

c) a katasztrófa veszélyességű nukleáris, radioaktív, robbanásveszélyes, tűzveszélyes, mérgező, illetve az egészségre vagy a környezetre veszélyes anyagot, valamint ezek felhasználásával, gyártásával, tárolásával, forgalmazásával, szállításával összefüggő tevékenységet;

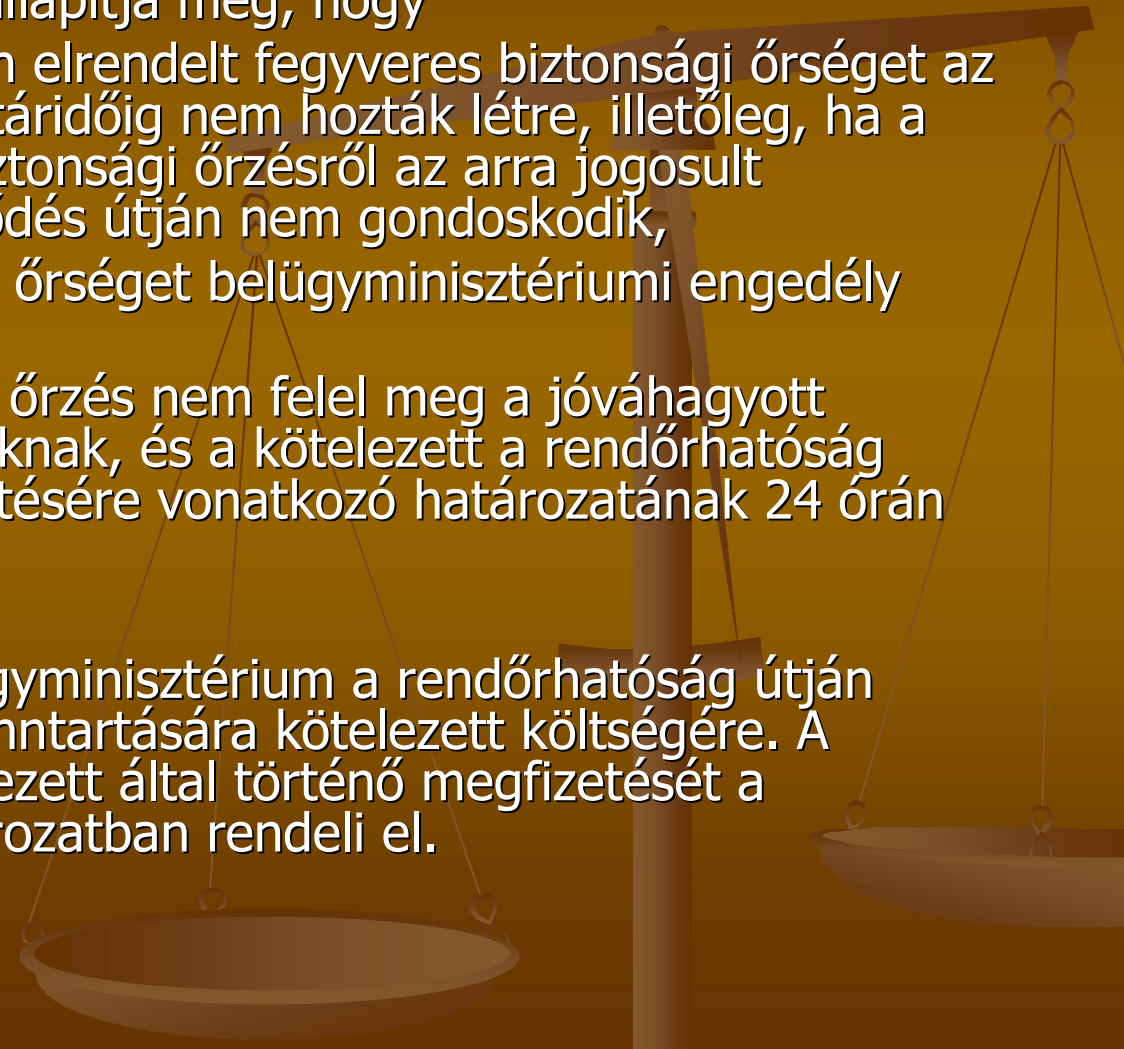
d) a lakosság alapvető szükségletét biztosító infrastruktúra és közműrendszer egyes elemeit;

e) a kiemelt jelentőségű nemzeti, kulturális értéket;

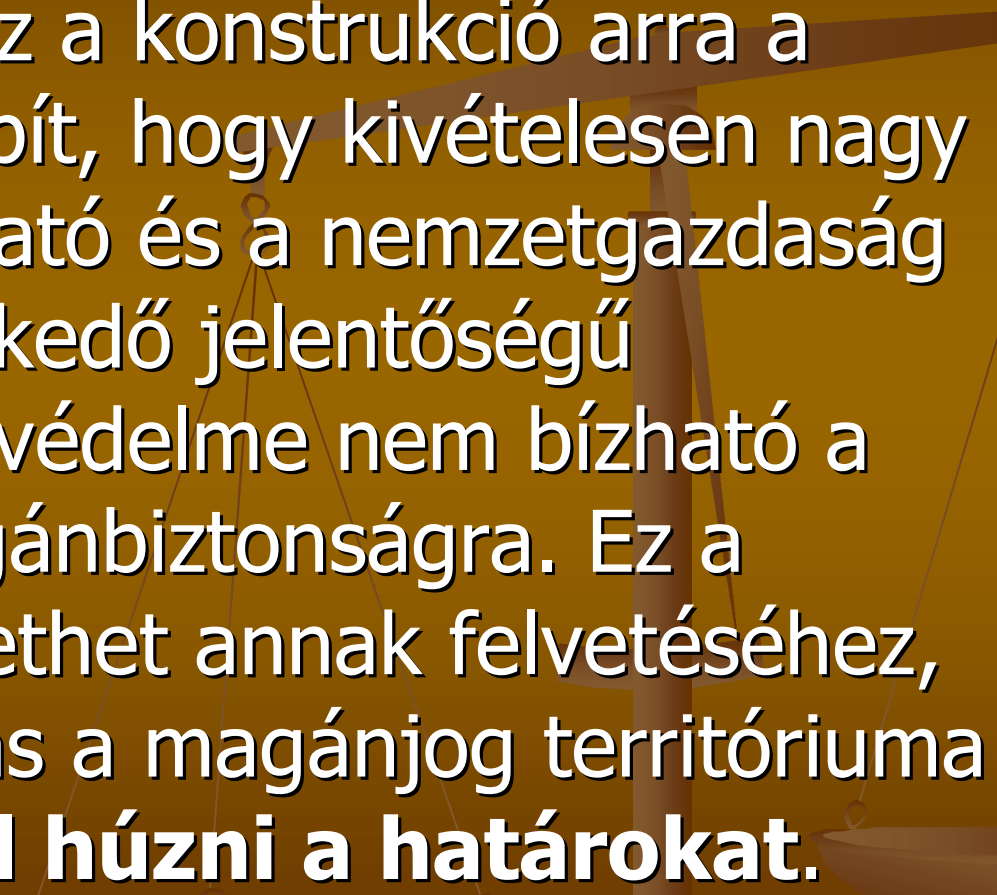
f) a postai szolgáltató kiemelt létesítményét, a közszolgálati rádió és televízió, a távközlési rendszerek központi létesítményét.

A fegyveres biztonsági őrséggel kapcsolatos hatósági és szakmai felügyelet... az illetékes megyei (budapesti) rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: rendőrhatóság) hatáskörébe tartozik. Ennek keretében a rendőrhatóság

- **a) ellenőrzi az 1. § (3) bekezdése szerinti határozatban előírtak megvalósítását;**
- **b) biztosítja és hitelesíti a fegyveres biztonsági őr szolgálati igazolványát;**
- **c) jóváhagyja a fegyveres biztonsági őrség őrségutasítását és őrutasítását;**
- **d) ellenőrzi a fegyveres biztonsági őrök szolgálatellátását;**
- **e) indokolt esetben kezdeményezi az őrszolgálat ideiglenes korlátozását vagy megerősítését;**
- **f) igény esetén a kötelezett költségére megszervezi és végrehajtja a fegyveres biztonsági őrök vizsgáztatását, lövészeteket és más speciális képzési, továbbképzési feladatait;**
- **g) ellenőrzi a fegyveres biztonsági őr alkalmassága elbírálásához szükséges adatokat.**

-
- Ha a rendőrhatóság azt állapítja meg, hogy
 - *a)* a jogerős határozatban elrendelt fegyveres biztonsági őrseget az abban meghatározott határidőig nem hozták létre, illetőleg, ha a kötelezett a fegyveres biztonsági őrzésről az arra jogosult szervezettel kötött szerződés útján nem gondoskodik,
 - *b)* a fegyveres biztonsági őrseget belügyminisztériumi engedély nélkül megszüntették,
 - *c)* a fegyveres biztonsági őrzés nem felel meg a jóváhagyott őrsegutasításban foglaltaknak, és a kötelezett a rendőrhatóság hiányosságok megszüntetésére vonatkozó határozatának 24 órán belül nem tesz eleget,

akkor az őrzésről a Belügyminisztérium a rendőrhatóság útján gondoskodik, az őrzés fenntartására kötelezett költségére. A felmerült költségek kötelezett által történő megfizetését a Belügyminisztérium határozatban rendeli el.

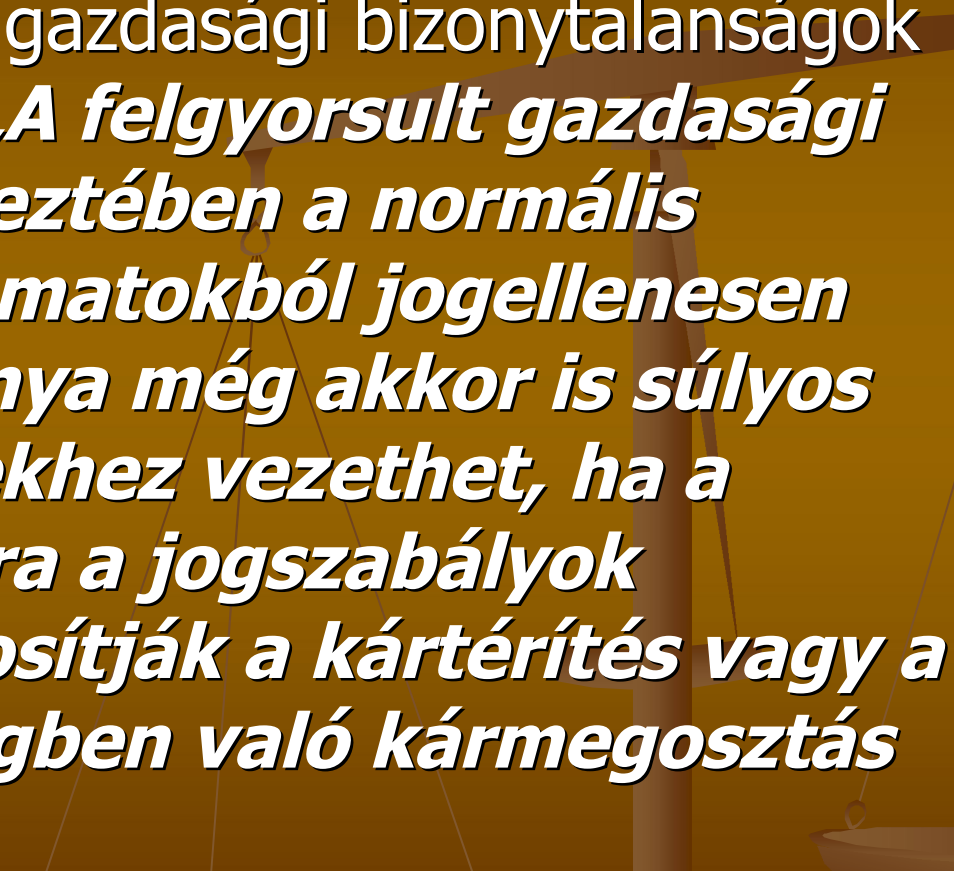

Láthatjuk, hogy ez a konstrukció arra a feltételezésre épít, hogy kivételesen nagy értékeket mozgató és a nemzetgazdaság számára kiemelkedő jelentőségű tevékenységek védelme nem bízható a tulajdonosi magánbiztonságra. Ez a gyakorlat elvezethet annak felvetéséhez, hogy a közjog és a magánjog territóriumai között **újra kell húzni a határokat.**

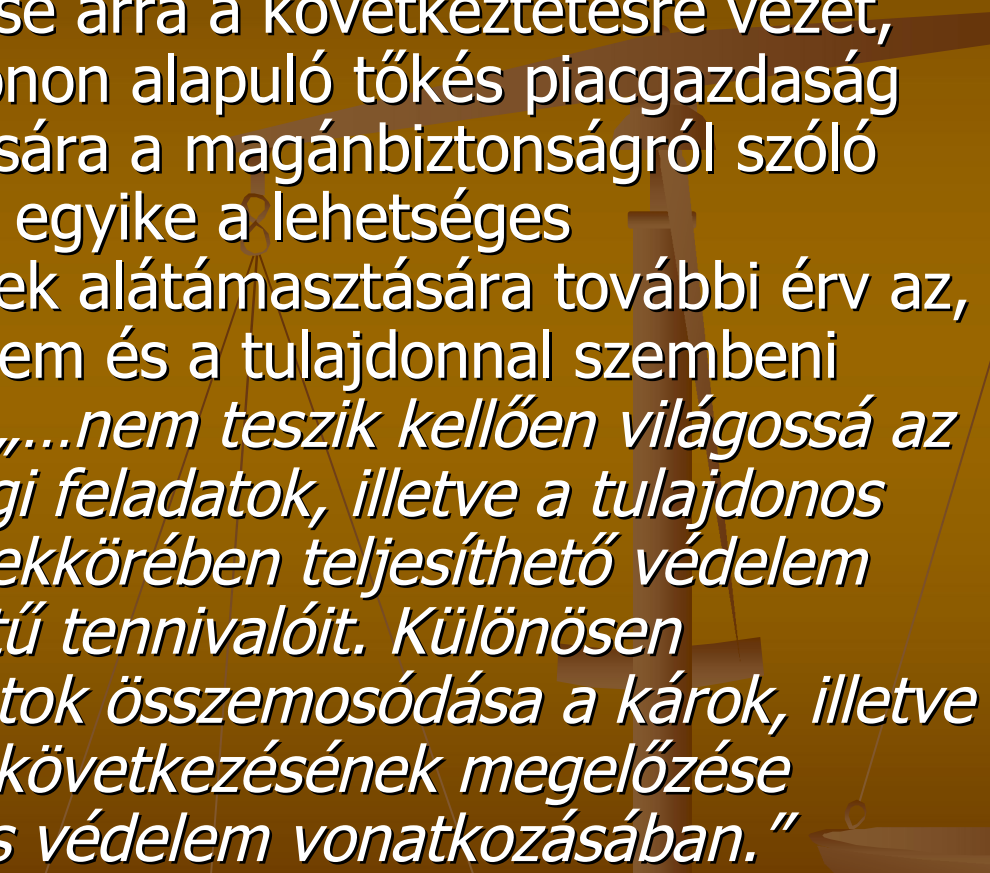
- **A magánbiztonsági törvény koncepciója [1]**

A koncepció szerzője abból indul ki, hogy „....a termelés és az elosztás folyamatai egyre sérülékenyebbek a kártokozó emberi beavatkozásokkal és a természeti erőhatásokkal szemben.” A fenyegetések elérheti azt a fokozatot, ahol a magánvédelem már nem elég hatékony. Vannak olyan termelési és szolgáltatási formák, amelyek nem kellő körültekintés mellett maguk is kiemelkedő kockázatokat rejtenek a környezetükre nézve. Ilyen ágazatnak tekinthető az energiatermelés és elosztás, a vegyiparnak szinte minden ágazata, a gyógyszeripar és az élelmiszertermelés. A sor folytatható.

- **[1]** Lásd Kacziba Antal: Koncepció a magánbiztonsági törvény tervezetéhez (Második változat), Kézirat

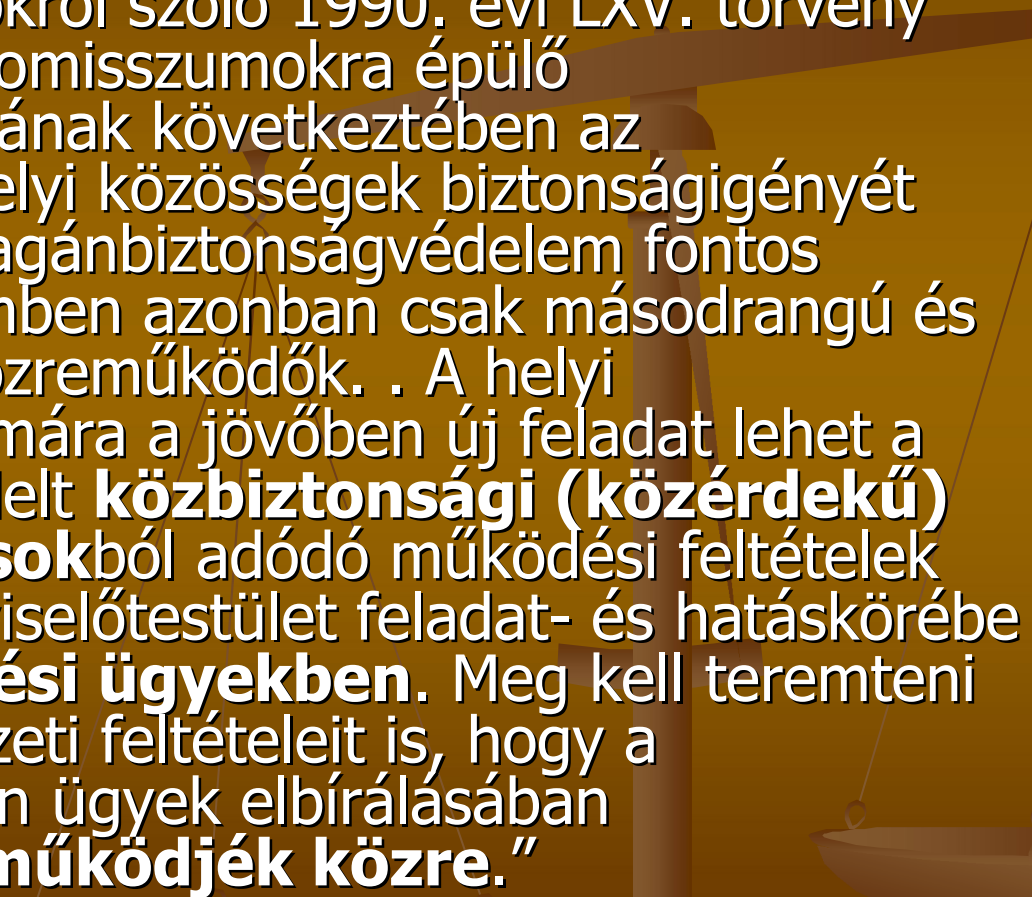
A tőke- és pénzpiac gazdasági bizonytalanságok hordozója lehet. ***„A felgyorsult gazdasági verseny következtében a normális gazdasági folyamatokból jogellenesen kivont tőke hiánya még akkor is súlyos következményekhez vezethet, ha a károsult számára a jogszabályok egyébként biztosítják a kártérítés vagy a veszélyközösségben való kármegosztás lehetőségét.”***

A koncepciónak elemzése arra a következtetésre vezet, hogy a magántulajdonon alapuló tőkés piacgazdaság veszélyeinek elhárítására a magánbiztonságról szóló törvény megalkotása egyike a lehetséges megoldásoknak. Ennek alátámasztására további érv az, hogy a tulajdonvédelem és a tulajdonnal szembeni védekezés szabályai *„...nem teszik kellően világossá az államra háruló közjogi feladatok, illetve a tulajdonos vagy az érdekelt érdekkörében teljesíthető védelem magánjogi természetű tennivalóit. Különösen szembeűnő a feladatok összemosódása a károk, illetve az érdeksérelmek bekövetkezésének megelőzése érdekében szükséges védelem vonatkozásában.”*

A tulajdon korlátozása és a működtetés feltételeinek szigorúbb előírásai is közelebb vihetnek a kívánt célhoz, a nagyobb biztonsághoz:

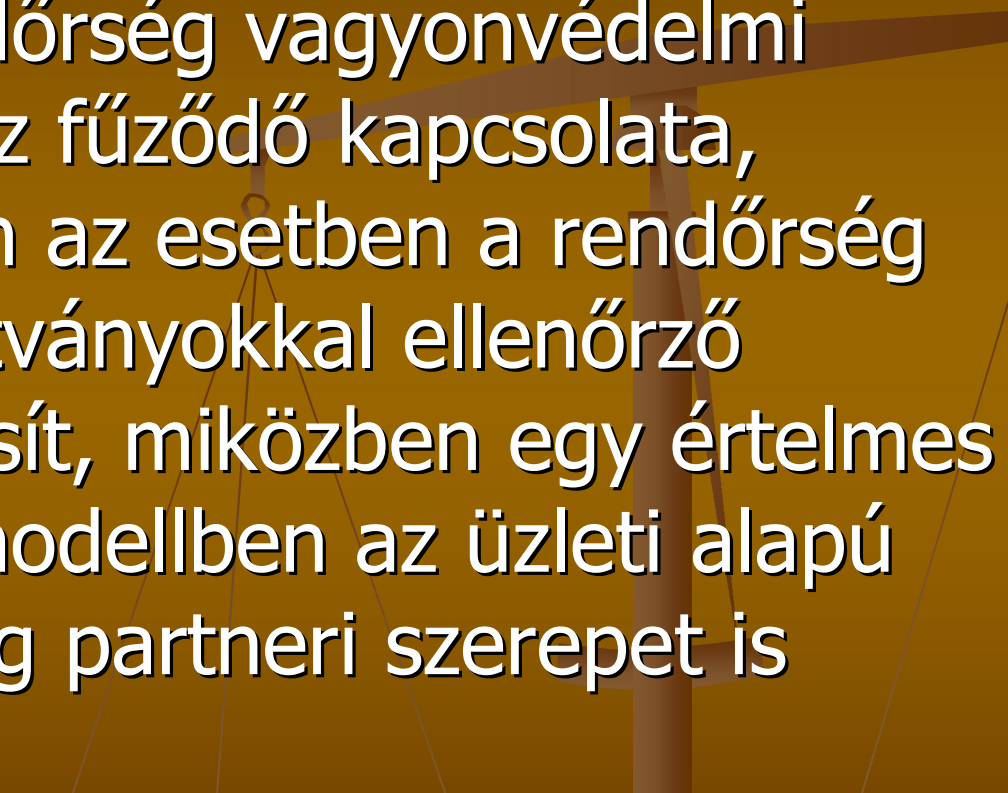
„Közérdekből a Ptk. 108. § (3) bekezdésére alapozva az állam a magánbiztonságot is védelmező közbiztonsági célú tulajdonkorlátozást írhat elő. A szükségesség és az arányosság elvét figyelembe véve a tulajdonos költségén kötelező őrzés-védelmet rendelhet el, vagy hagyhat jóvá, meghatározhatja a biztonságvédelem technikai minimumát, az állam vagy a szolgálati titok, az üzleti és a banktitok megőrzésének, az informatikai rendszer védelmének szabályait. Ez nyilvánvalóan az Fbő. átfogó módosítását igényli, amelynek során a jelenleginél pontosabban kell meghatározni a kötelező védelemben részesülő dolgok körét és a védelem módját, az őrzés-védelem mellett ki kell terjeszteni a technikai, illetve a biztonságsszervezési minimum meghatározására is”

„A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (Ötv.) sajátos kompromisszumokra épülő feladatmeghatározásának következtében az önkormányzatok a helyi közösségek biztonságigényét tekintve a köz- és magánbiztonságvédelem fontos tényezői, jogi értelemben azonban csak másodrangú és erősen korlátozott közreműködők. . A helyi önkormányzatok számára a jövőben új feladat lehet a jogszabályban elrendelt **közbiztonsági (közérdekű) tulajdonkorlátozásokból** adódó működési feltételek érvényesítése a képviselőtestület feladat- és hatáskörébe tartozó **engedélyezési ügyekben**. Meg kell teremteni annak jogi és szervezeti feltételeit is, hogy a **rendőrhatóság** ezen ügyek elbírálásában **szakhatóságként működjenek közre.**”

A koncepció szerint a magánbiztonságról szóló törvényben kell meghatározni:

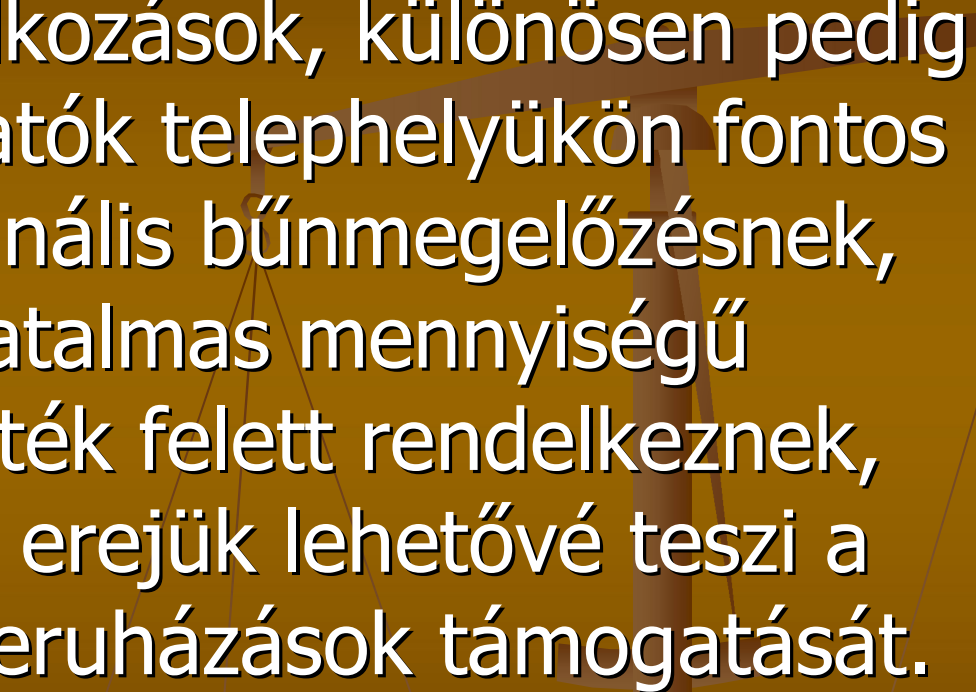
- „a magánbiztonság védelmének célját, fogalmát, illetve tárgyát,
- az állam magánbiztonságvédelmi kötelmeit, illetve annak határait,
- az önkormányzatok részvételének területeit és módját,
- az érdekelt magánautonómiája körében lehetséges védekezés határait,
- a közérdekű (közbiztonsági célú) tulajdoni korlátozás bevezetésének feltételeit és jogorvoslati rendszerét,
- szakrendészeti (a fegyveres biztonsági őrség feladatait ellátó szervezet alapításának, működésének, irányításának és felügyeletének alapfeltételeit),
- a magánbiztonsági szolgáltatók igénybevételének alapvető szabályait,
- a szolgáltatások jog és kellékszavatosságának érvényesítéséhez szükséges feltételrendszer alapelemeit.”

Különleges a rendőrség vagyónvédelmi vállalkozásokhoz fűződő kapcsolata, minthogy ebben az esetben a rendőrség hatósági jogosítványokkal ellenőrző funkciókat teljesít, miközben egy értelmes közbiztonsági modellben az üzleti alapú vagyónbiztonság partneri szerepet is kaphatna.

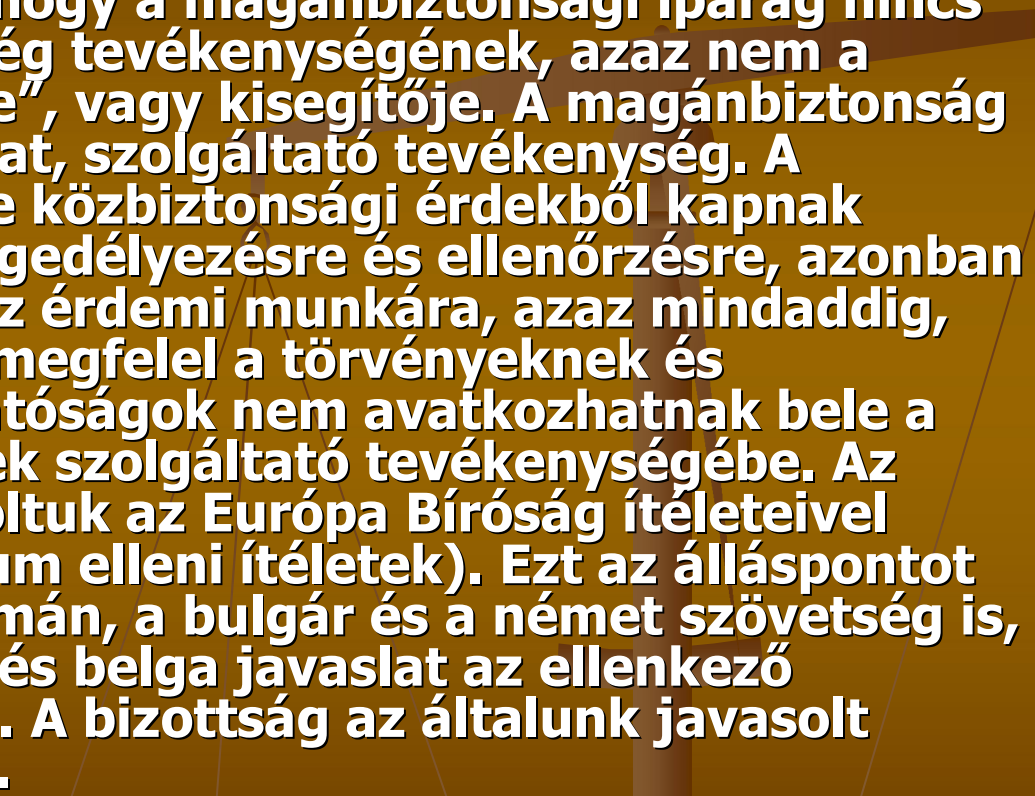
Vannak, akik a magánbiztonsági törvény megalkotásával a tulajdonvédelem bizonyos érzékeny formáit tovább államosítanák.

Az igaz, hogy a tulajdonlás és különösen annak működtetése felelősséggel jár, amelynek az érvényesítéséhez és a számonkéréséhez további jogi feltételeket kell teremteni. Az azonban kérdéses, hogy ezt a jogi feltételt egy átfogó magánbiztonsági törvény hozhatja létre, avagy a feladat az ágazati szakjogokra, illetve a büntetőjogi kodifikációra vár.

A gazdasági vállalkozások, különösen pedig a nagy szolgáltatók telephelyükön fontos részei a kommunális bűnmegelőzésnek, mert egyfelől hatalmas mennyiségű megvédendő érték felett rendelkeznek, másfelől anyagi erejük lehetővé teszi a közbiztonsági beruházások támogatását.

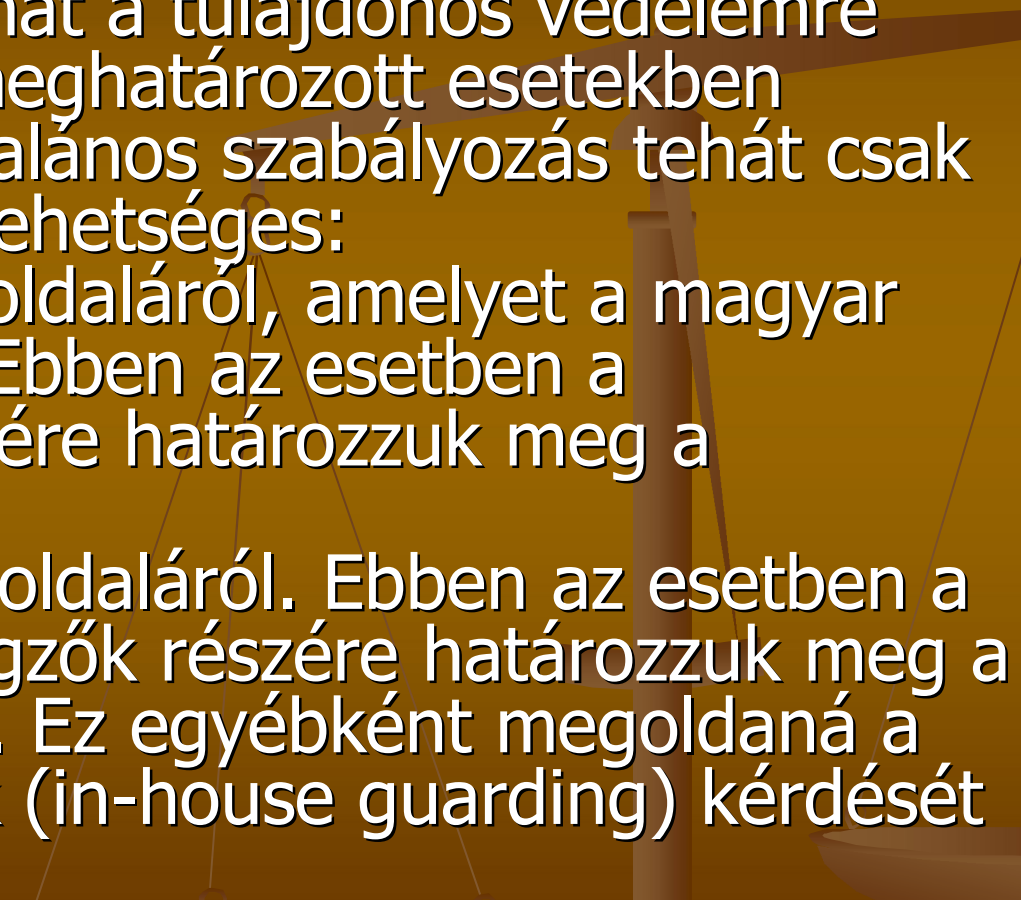
Az álláspontunk az volt, hogy a magánbiztonsági iparág nincs alárendelve a rendőrség tevékenységének, azaz nem a rendőrség „kistestvére”, vagy kiegészítője. A magánbiztonság önálló gazdasági ágazat, szolgáltató tevékenység. A hatóságok köz-, illetve közbiztonsági érdekből kapnak jogosítványokat az engedélyezésre és ellenőrzésre, azonban az nem vonatkozhat az érdemi munkára, azaz mindaddig, amíg a munkavégzés megfelel a törvényeknek és jogszabályoknak, a hatóságok nem avatkozhatnak bele a magánbiztonsági cégek szolgáltató tevékenységébe. Az álláspontunkat indokoltuk az Európa Bíróság ítéleteivel (Olaszország és Belgium elleni ítéletek). Ezt az álláspontot képviselte a finn, a román, a bulgár és a német szövetség is, míg a svéd, a spanyol és belga javaslat az ellenkező álláspontot képviselte. A bizottság az általunk javasolt álláspontot fogadta el.

Álláspontunk szerint a tulajdonosokat csak meghatározott esetekben lehet törvénnyel kötelezni a védelemre, akkor, ha a vagyonvédelmi érdekek mellett más biztonsági érdekek is fennállnak (például a nagy bevásárlóközpontokban a terroristacselekmények sok ember életét veszélyeztetik).

Az Európa Bíróság álláspontja szerint a tulajdonosi jogok az alábbi szabályok betartásával korlátozhatók:

- A szabályok alkalmazása nem vezethet diszkriminációhoz.
- Meg kell határozni a közérdek szempontjából elengedhetetlen okokat.
- Alkalmasaknak kell lenni azoknak a biztonsági céloknak az elérésére, amelyet megvalósítani kíván.
- Nem mehet túl azon a mértéken, amely feltétlenül szükséges az adott cél eléréséhez.

A fentiek alapján tehát a tulajdonos védelemre kötelezése csak meghatározott esetekben lehetséges. Az általános szabályozás tehát csak két szempontból lehetséges:

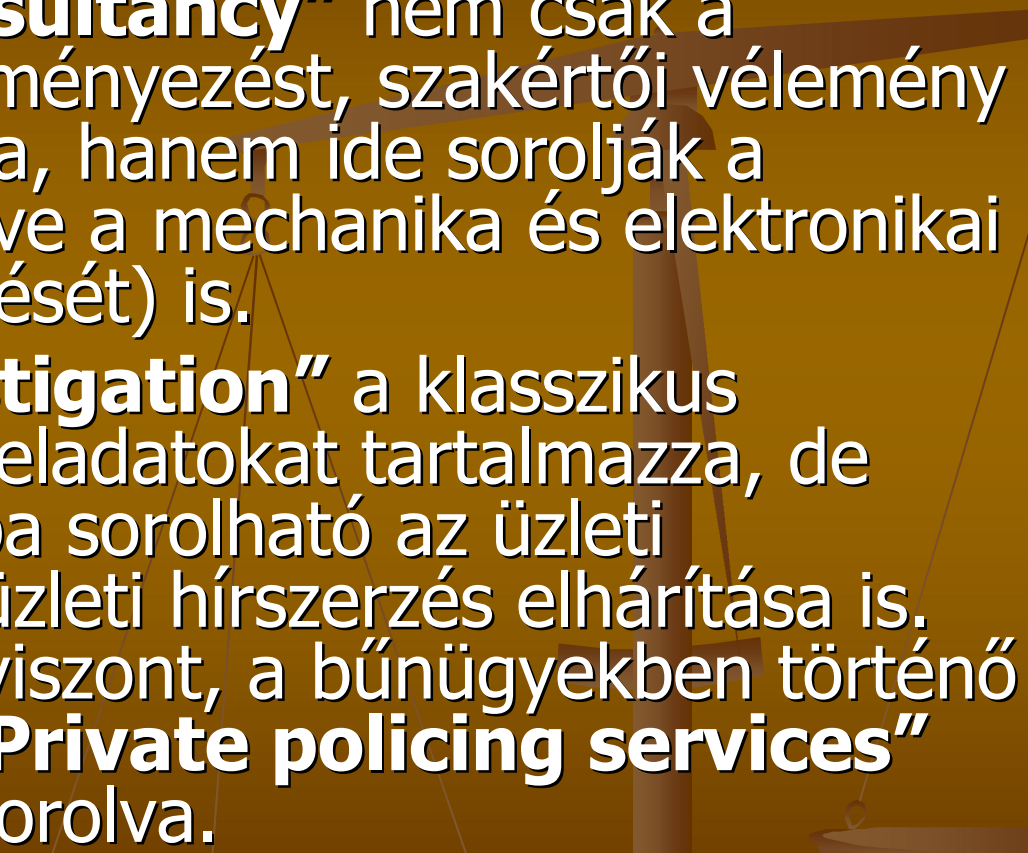
- A vállalkozások oldaláról, amelyet a magyar törvény is követ. Ebben az esetben a vállalkozások részére határozzuk meg a követelményeket.
- A munkavégzés oldaláról. Ebben az esetben a tevékenységet végzők részére határozzuk meg a kötelezettségeket. Ez egyébként megoldaná a belső rendészetek (in-house guarding) kérdését is.

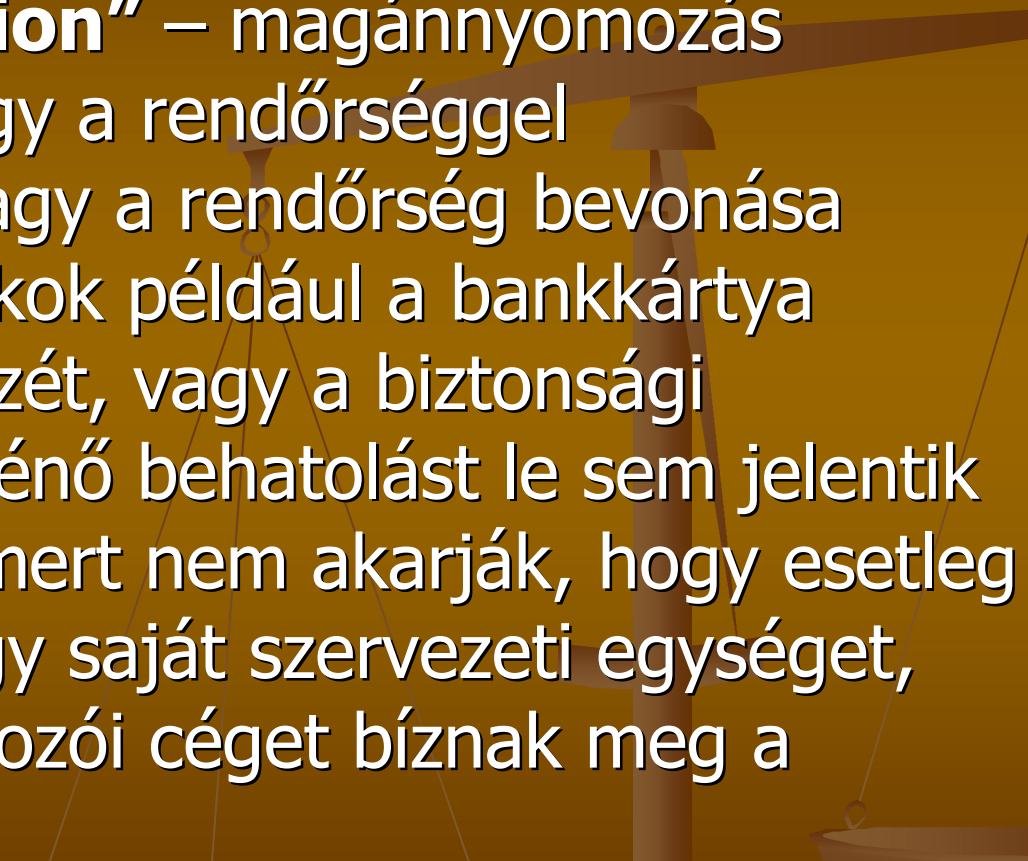
Az európai fogalmak :

- **Private security services** – jelenti a klasszikus, tisztán gazdasági jellegű magánbiztonsági szolgáltatásokat.

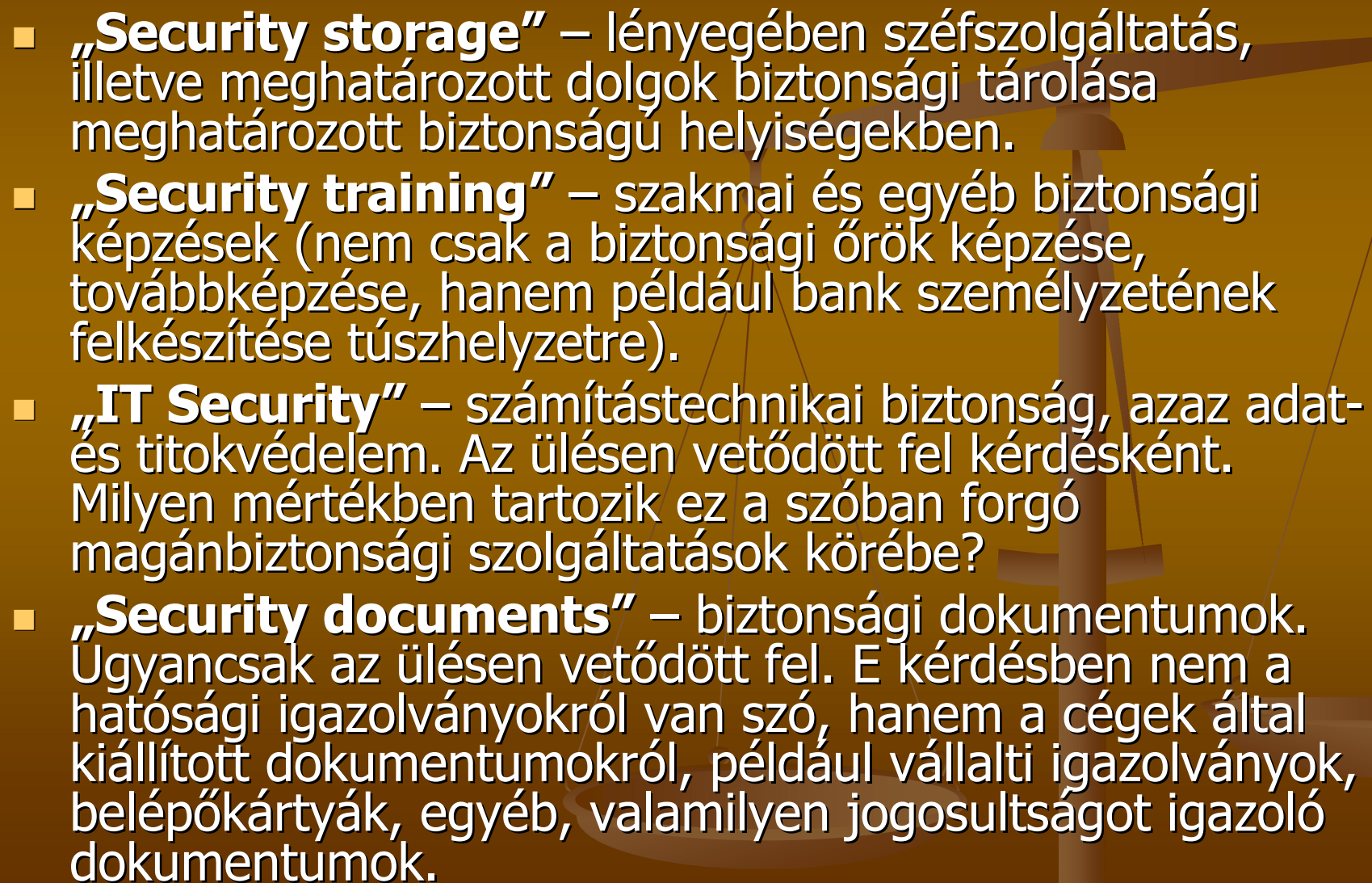
Az igények, és ennek következtében a valóság azonban jóval bonyolultabb, így másik két fogalom alkotására is javaslat született:

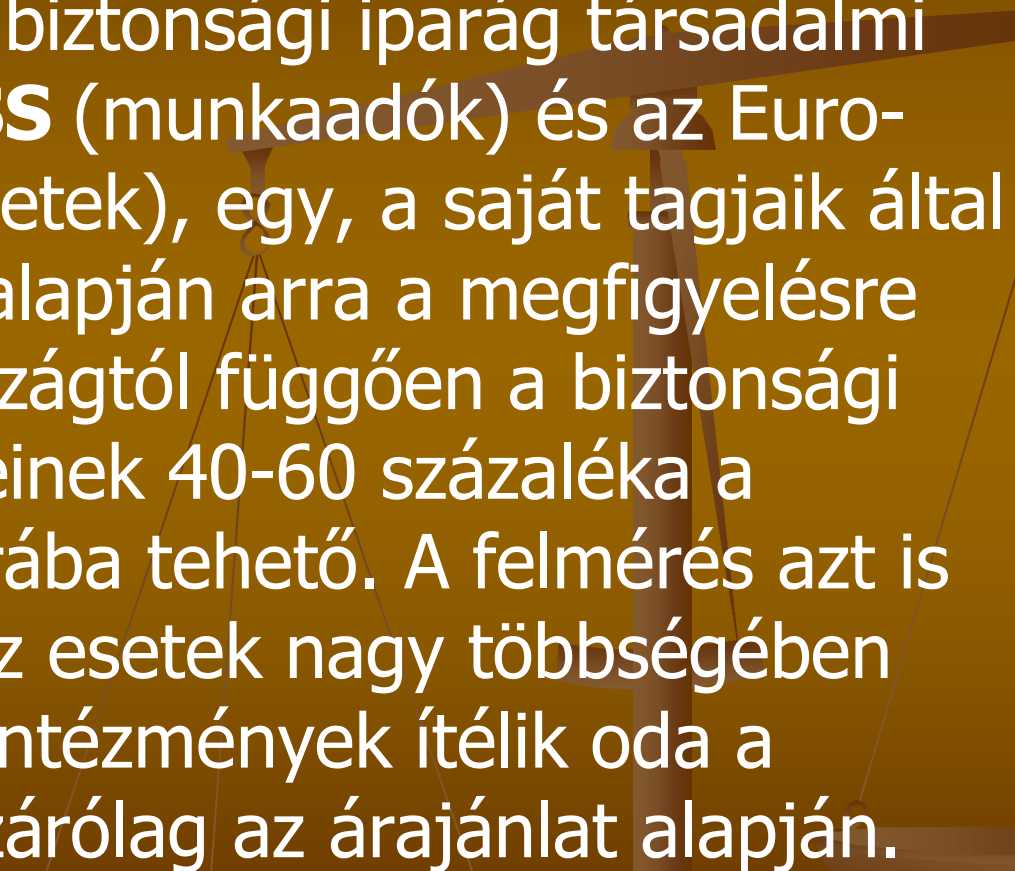
- **Private policing services** – jelenti az olyan jellegű feladatokat, amelyeket a hivatásos rendőrök (más hatóságok) is ellátnak, tehát az örök egyfajta, korábban állami feladatként jelentkező tevékenységet látják el, hatósági eszközök nélkül.
- **Private protection services** – a fegyverrel ellátott feladatokon (minden fegyveres feladat, kivéve a pénzszállítást) kívül ide tartozik a kiemelt objektumok védelme (nálunk például a Fegyveres Biztonsági Őrség által védett objektumok, vagy egyes európai államokban a csak minősített magánbiztonsági cégek által őrizhető (védhető) objektumok. Ide tartoznak továbbá a „katonai magánbiztonsági szolgáltatások”, amikor magáncégek háborús övezetekben katonai vagy humanitárius célokat szolgáló objektumokat védenek, illetve katonai vagy humanitárius szállítmányokat kísérik.

-
- A „**Security Consultancy**” nem csak a tanácsadást, véleményezést, szakértői vélemény adását tartalmazza, hanem ide sorolják a tervezést (beleértve a mechanika és elektronikai rendszerek tervezését) is.
 - A „**Private investigation**” a klasszikus magánnyomozói feladatokat tartalmazza, de ebbe a kategóriába sorolható az üzleti hírszerzés, és az üzleti hírszerzés elhárítása is. Nem tartozik ide viszont, a bűnügyekben történő nyomozás. Ez a „**Private policing services**” kategóriába van sorolva.

„Crime investigation” – magánnyomozás bűnügyekben, vagy a rendőrséggel párhuzamosan, vagy a rendőrség bevonása nélkül. Egyes bankok például a bankkártya csalások nagy részét, vagy a biztonsági rendszerükbe történő behatolást le sem jelentik a rendőrségnek, mert nem akarják, hogy esetleg kiszivároгjon. Vagy saját szervezeti egységet, vagy magánnyomozói céget bíznak meg a felderítéssel.

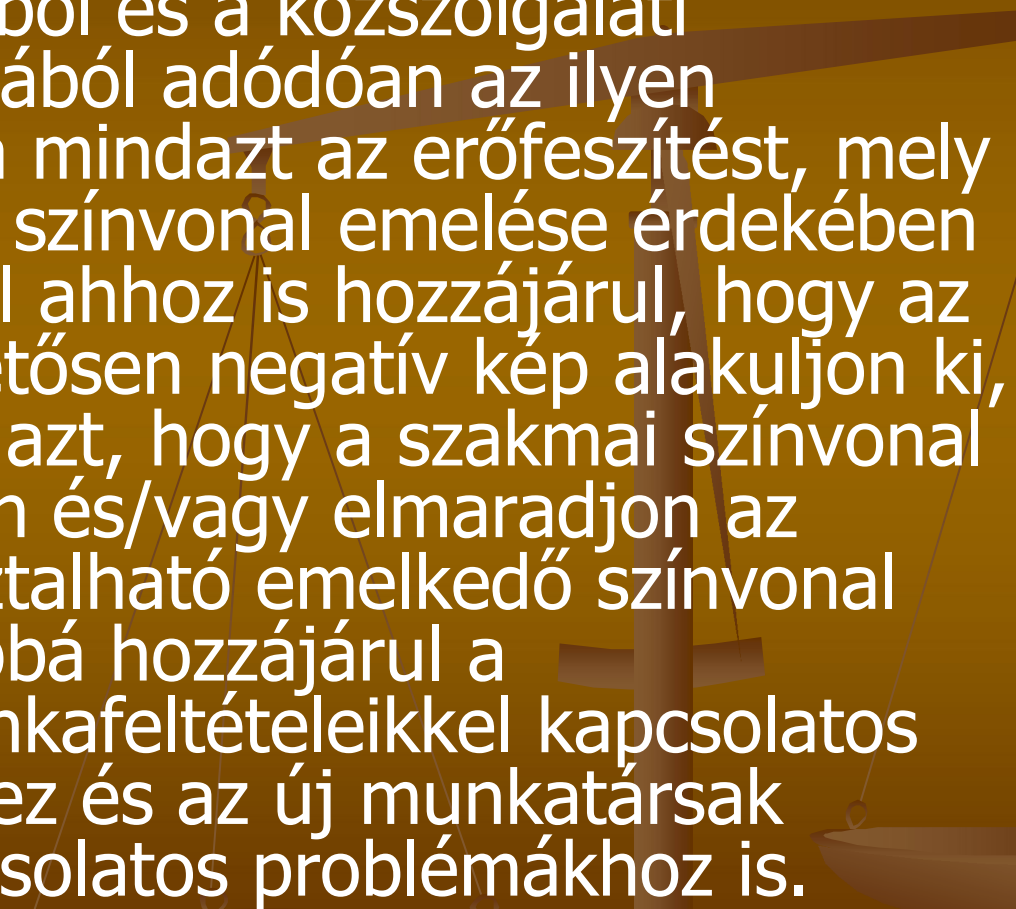
-
- **„Security storage”** – lényegében széfszolgáltatás, illetve meghatározott dolgok biztonsági tárolása meghatározott biztonságú helyiségekben.
 - **„Security training”** – szakmai és egyéb biztonsági képzések (nem csak a biztonsági őrök képzése, továbbképzése, hanem például bank személyzetének felkészítése tűzhelyzetre).
 - **„IT Security”** – számítástechnikai biztonság, azaz adat- és titokvédelem. Az ülésen vetődött fel kérdésként. Milyen mértékben tartozik ez a szóban forgó magánbiztonsági szolgáltatások körébe?
 - **„Security documents”** – biztonsági dokumentumok. Ugyancsak az ülésen vetődött fel. E kérdésben nem a hatósági igazolványokról van szó, hanem a cégek által kiállított dokumentumokról, például vállalati igazolványok, belépőkártyák, egyéb, valamilyen jogosultságot igazoló dokumentumok.

-
- Az európai magánbiztonsági iparág társadalmi partnerei, a **CoESS** (munkaadók) és az Euro-FIET (szakszervezetek), egy, a saját tagjaik által végzett felmérés alapján arra a megfigyelésre jutottak, hogy országtól függően a biztonsági iparág üzletkötéseinek 40-60 százaléka a közszolgálati szférába tehető. A felmérés azt is kimutatta, hogy az esetek nagy többségében (85%-100%) közintézmények ítélik oda a szerződéseket, kizárólag az árajánlat alapján.

- Annak ellenére, hogy a CoESS és az Euro-FIET tudatában van a közintézmények anyagi korlátainak, az a meggyőződésük, hogy a bevett gyakorlat, mely szerint a legalacsonyabb árajánlatot adó cégnek ítélik oda a szerződést, hátrányos és káros hatással van az iparágra.

A magánbiztonsági iparágban fennálló konkurenciaharc, mely a közszolgálati szerződések elnyeréséért folyik, arra készíti a cégeket, hogy csökkentsék áraikat szolgáltatásaik minőségének rovására, annak ellenére, hogy a minőség fontos szerepet játszik abban, hogy a megbízó vagy a felhasználó elégedett lesz-e.

A társadalmi partnerek tudatában vannak, hogy egyes esetekben **cégek még a törvényesség határáig sem haboznak elmenni**, vagy nagyon közel járnak ahhoz, hogy ezt tegyék (nem tartják be a törvényeket vagy kollektív szerződéseket) annak érdekében, hogy a legalacsonyabb árat tudják kínálni s így velük kössék meg a szerződést.

Az iparág méretéből és a közszolgálati szerződések számából adódóan az ilyen viselkedés aláássa mindazt az erőfeszítést, mely az iparágon belüli színvonal emelése érdekében történik. Ezenkívül ahhoz is hozzájárul, hogy az iparágról meglehetősen negatív kép alakuljon ki, valamint elősegíti azt, hogy a szakmai színvonal alacsony maradjon és/vagy elmaradjon az üzletágban tapasztalható emelkedő színvonal elismerése. Továbbá hozzájárul a munkavállalók munkafeltételeikkel kapcsolatos elégedetlenségéhez és az új munkatársak toborzásával kapcsolatos problémákhoz is.

- Akár érint bennünket közvetlenül, akár nem, a magánbiztonsági szolgáltatások egyre inkább a mindennapi élet részévé válnak. Az őrzési szolgáltatások iránti kereslet egyre inkább növekszik a gazdasági, demográfiai és politikai változások következtében, melyek a társadalom folyamatosan növekvő széttagozottságát eredményezik.

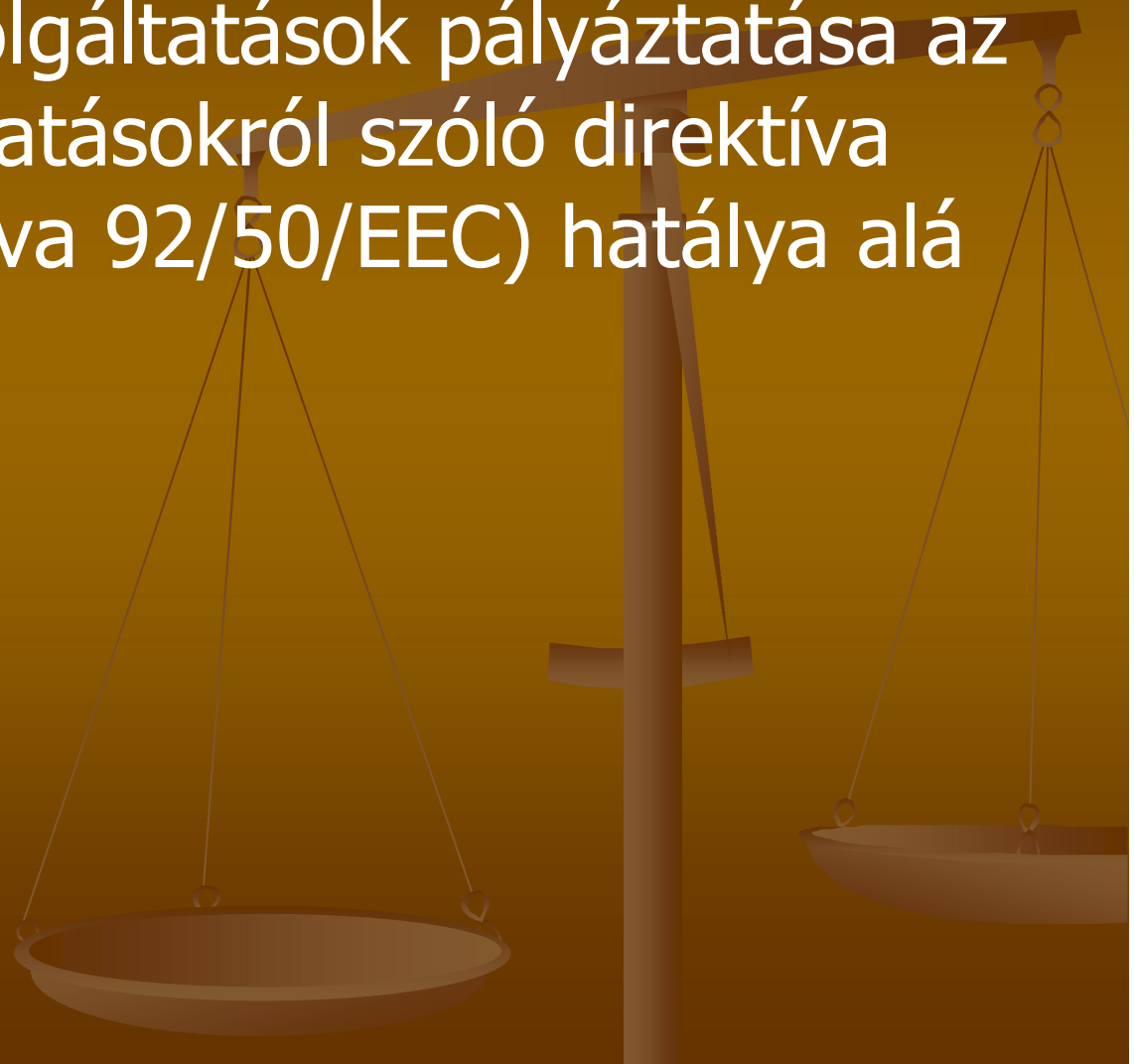
Ezt a széttagozottságot tükrözi az agresszív incidensek és bűnesetek száma is. Ezekkel a változásokkal párhuzamosan az állami és a közintézmények egyre csökkenő **közvetlen** felelősséget vállalnak a közbiztonság biztosításában. A lehető legnagyobb rugalmasság és költséghatékonyság biztosítása érdekében ezeket a feladatokat mindinkább a magánbiztonsági iparág látja el.

- Ezáltal magánbiztonsági vállalkozók váltak felelőssé a közbiztonságért, valamint a köz- és magánvagyonért számos helyszínen, olyan nagy kockázatú területeket is beleértve, mint az atomerőművek, az energia szektor, a bankok, a követségek és a repülőterek.

Egyre nagyobb számban nyújtanak biztonsági szolgáltatásokat nyilvános eseményeken és kíséretet nagy kockázatú szállításoknál (beleértve a rabszállítást is), valamint ellátnak olyan feladatokat, melyeket korábban a rendőrség, a mentőszolgálatok vagy a tűzoltók végeztek.

Mindennek következtében magáncégek és közintézmények európai, nemzeti, regionális és helyi szinten olyan helyzetben találják magukat, melyben külső vállalkozásokkal kell szerződniük az őrzésbiztonsági szolgáltatások ellátására.

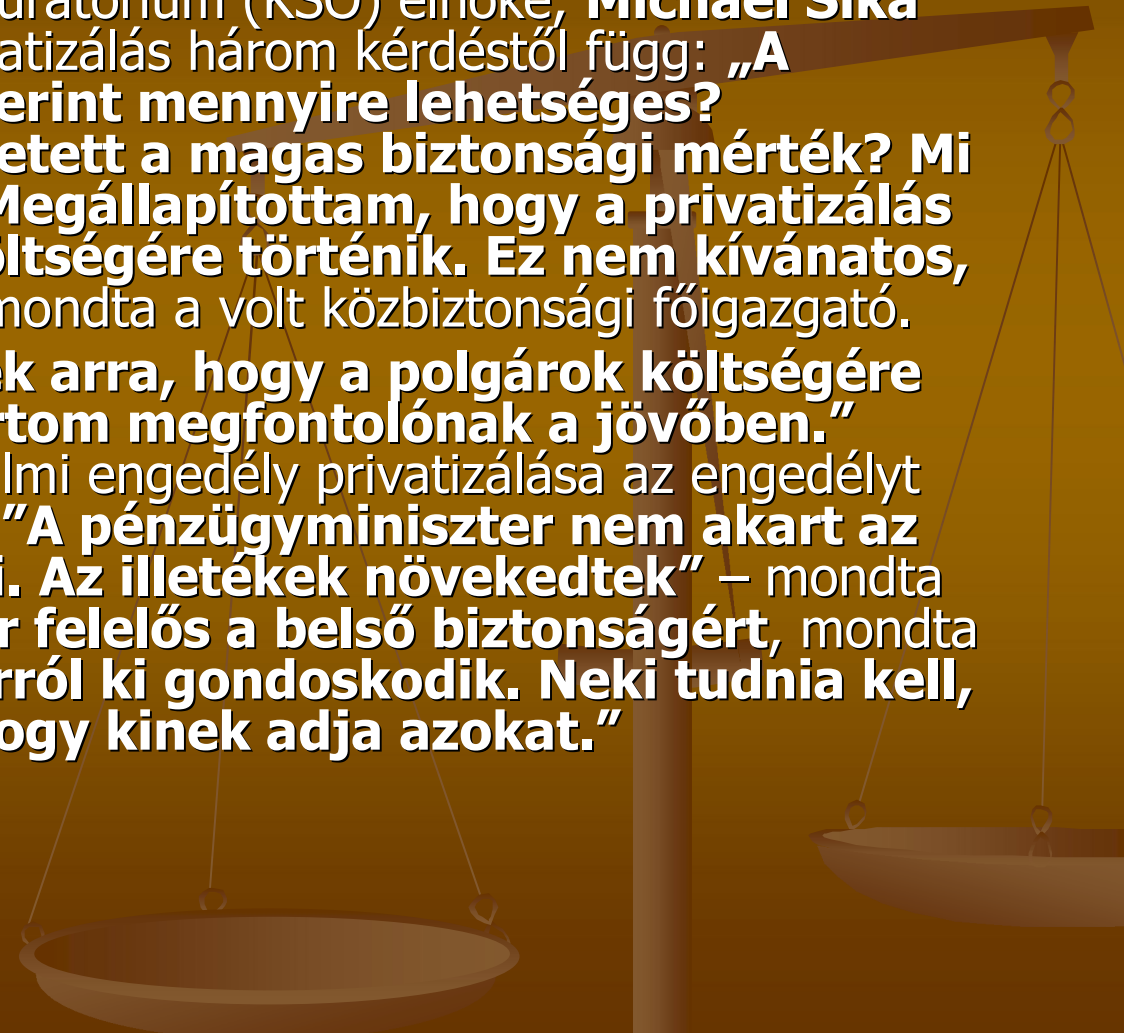
- A biztonsági szolgáltatások pályáztatása az európai szolgáltatásokról szóló direktíva (Tanácsi Direktíva 92/50/EEC) hatálya alá esik.

„Jogfenntartással a nemzeti törvények, valamint bizonyos szolgáltatások díjazását szabályozó előírások és közigazgatási rendelkezések iránt, azok a kritériumok, melyek alapján a szerződő hatóság a szerződéseket odaítéli, a következők lehetnek:

- **(a) abban az esetben, amikor a szerződést a gazdaságilag legelőnyösebb pályázat nyeri el, a szerződéssel kapcsolatos számos kritérium érintheti: például a minőséget, szakmai felkészültséget, esztétikai és funkcionális jellemzőket, a műszaki háttérrel és eladás utáni szolgáltatást, a szállítás időpontját, a szállítás határidejét vagy a teljesítés időtartamát, az árat; vagy**
- **(b) kizárólag a legalacsonyabb árat.**

Abban az esetben, amikor a szerződést a gazdaságilag legelőnyösebb pályázat nyeri el, a szerződő hatóság a pályázati kiírásban vagy szerződési dokumentumokban feltünteti az odaítélés azon kritériumait, melyeket alkalmazni szándékozik, lehetőleg fontossági sorrendben.”

A Biztonságos Ausztriáért Kuratórium (KSÖ) elnöke, **Michael Sika** magiszter számára a privatizálás három kérdéstől függ: „**A jelenlegi törvények szerint mennyire lehetséges? Mennyiben veszélyeztetett a magas biztonsági mérték? Mi marad a vonal alatt? Megállapítottam, hogy a privatizálás gyakran a polgárok költségére történik. Ez nem kívánatos, még ha működik is**”- mondta a volt közbiztonsági főigazgató.

”Figyelmeztetni szeretnék arra, hogy a polgárok költségére privatizálnak. Nem tartom megfontolónak a jövőben.”

Például a gépjármű forgalmi engedély privatizálása az engedélyt kérő költségére történik. **”A pénzügyminiszter nem akart az illetékekről lemondani. Az illetékek növekedtek”** – mondta Sika. **A belügyminiszter felelős a belső biztonságért, mondta Sika „mindegy, hogy arról ki gondoskodik. Neki tudnia kell, ha feladatokat lead, hogy kinek adja azokat.”**